

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Anti-faşist zaferin 75. yıldönümü...

Dünya halklarının kaderini belirleyen anti-faşist zaferin tüm onuru komünistlerindir.

Yalnızca Sovyetler Birliği'nde değil, Avrupa'da da son derece elverişsiz koşullarda ve büyük olanaksızlıklar içinde

en önde mücadeleye atılanlar ve en ağır yükü omuzlayanlar onlar olmuşlardır.

Direniş boyunca yalnızca Fransa'da 75 bin komünist kurşuna dizilmiştir.

İtalya'da katledilen komünist sayısı ise 40 bindir.

Hiçbir çaba, bu savaşın gerçekte iki sistem arasında yaşandığını ve zaferin sosyalizmin ilk ülkesinin kahramanca direnişi sayesinde kazanıldığını unutturamayacaktır.

s.12

Sosyalist
Siyasal Gazete

Sayı: 2020 Özel / 2
10 Mayıs 2020

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak45.net

1 Mayıs'ın ardından...

Mücadele bayrağını fabrikalarımıza, işyerlerimize taşıyalım!

3

1 Mayıs dayatmaları ve sendikal bürokrasi

Sözde işçi sınıfı adına konuşanlar bir kez daha ettikleri tüm büyük sözlere rağmen yeni bir ihanete imza atmışlardır.

5

İşçi sınıfı tarihinin önemli bir kesiti: 2015 Metal Fırtına!

Metal Fırtına, işçi sınıfına ağır, zor koşullarda direniş ateşinin sıcaklığını, aynı ateşin etrafında aynı seslerin yükselbileceğini gösterdi.

21

Dünyanın aşıyla imtihanı

Covid-19 için aşı çalışmalarına hız verilirken, var olan aşılamlardaki eksiklikler kabul edilemez bir durumdur. Kapitalizmin vahşeti tam da budur.

1 Mayıs'ın ardından...

2020 1 Mayıs'ının bütün bir onurunu devrimci ve ilerici güçler temsil etmişlerdir. 1 Mayıs'ın mücadele bayrağı her yıl olduğu gibi bu yıl da devrimci ve ilerici güçlerin elinde dalgalanmıştır. Şimdi görev, bu bayrağı işçi sınıfı ve emekçilere mal etmek; her bir fabrikada, her bir işyerinde dalgalandırabilmek için güne yüklenmektir.

2020 1 Mayıs'ı, dünyada ve Türkiye'de Covid-19 pandemisi nedeniyle olağanüstü koşulların yaşandığı bir süreçte gerçekleşti. Bu açıdan kendine özgün yanlarıyla, hazırlık faaliyetleri ve eylemleriyle sınıflar mücadelesi tarihi içindeki yerini şimdiden aldı.

Pandemi koşulları, Türkiye'deki 1 Mayıs eylemleri üzerinde de belirgin bir şekilde etkisini hissettirdi. Salgın koşulları ve buna bağlı kısıtlamalar, sınıf-kitle çalışmasından nasıl bir eylemli sürecin örgütleneceğine kadar, ön hazırlık sürecinde belirsizlikler oluşmasına yol açtı. Sosyal izolasyon, karantina uygulamaları ve en nihayetinde sokağa çıkma yasakları, 1 Mayıs'ın örgütlenme sürecinde yeni yaratıcı yol ve yöntemler geliştirmeyi zorunlu kıldı.

Bu bağlamda devrimci ve ilerici güçler, yanı sıra emek ve meslek örgütleri adeta pandemi koşullarının sınavından geçti diyebiliriz.

1 MAYIS VE İŞÇİ SINIFI

Salgın koşullarında örgütlenen 1 Mayıs süreci, sınıf hareketinin yapısal sorunlarına bir kez daha ayna tuttu. Sınıf hareketinin en temel sorun alanı olan bilinç ve örgütlenme düzeyindeki gerilik 2020 1 Mayıs'ının da sınırlarını nesnel olarak belirledi.

Günümüz Türkiye'sinde her gün ölümle burun buruna çalıştırılan, salgının yarattığı ekonomik sorunların faturasını işten atılmakla, ücretsiz izinlerle ödeyen işçi sınıfı adına 1 Mayıs süreci, daha en başında fabrikalarda dönen çarkları durdurmayı hedeflemeliydi. 1 Mayıs, üretimin devam ettiği her bir fabrikada grevlerle, eylemlerle karşılanabilmeliydi. 1 Mayıs, pandemi koşullarında gerçek anlamını böylesi bir tabloda bulabilir, sınıf hareketi adına yerli yerine oturabilirdi.

Ancak sınıfın "en örgütlü" ve "en ilerici" kesimleri dahi böyle bir tutum ve pratikten alabildiğine uzak bir tabloya sahipti. Kimi fabrikalardan yansıyan sınırlı ve kendi içerisinde anlamlı olan eylemler bir kenara bırakılırsa, sınıfın geneli 1 Mayıs'ı üretim birimlerinde büyük bir sessizlik ile karşıladı.

Bu tablo, örgütlü bir sınıf hareketinin toplumsal yaşam ve mücadele açısından ne denli yakıcı ve yaşamsal bir ihtiyaç olduğunu gözler önüne sermektedir. 2020 1 Mayıs'ı bir kez daha bu gerçeği tüm çıplaklığı ile ortaya koymuş bulunmaktadır. Elbette yoğunlaşılması gereken alan da...

1 MAYIS VE SENDİKALAR

1 Mayıs mevcut sendikal hareketin ne denli çürüdüğünü ve aşılması gerektiğini de tartışmasız bir şekilde gözler önüne sermiştir.

Türkiye'deki sendikal yapının gerçekliğini görebilmek için elbette pandeminin yaşanması gerekmiyordu. Zira, sendikal bürokrasinin olağan süreçlerdeki pratikleri, mevcut sendikal düzenin sınıf hareketinin önünde ciddi bir engele dönüştüğünü dolaysız olarak göstermektedir. Fakat, pandemi koşullarında işçilerin yaşam hakkı açık bir şekilde gasp ediliyorken, sömürüyü katmerleştiren uygulamalar pervasızca birbiri ardına devreye sokuluyorken, bürokrat takımı olup bitenleri adeta boş gözlerle izliyor ve kıllarını bile kıpırdatmıyor. Bu tutumları düzen sendikacılığı adına yeni ve ibretlik bir tablo ortaya çıkarmış bulunuyor. Dün her fırsatta ve kritik süreçte işçi sınıfını yüz üstü bırakanlar, ihanet üzerine ihanet edenler, bugün adeta sınıfın cellatlığına soyunmuş bulunuyorlar. Dolayısıyla, 2020 1 Mayıs'ında aldıkları tutum, ne icazetçilik ne de ihanetle tanımlanabilir.

Şimdi yapılması gereken, kör gözlerin bile görebileceği bu olguyu döne döne işçi sınıfı ve emekçilerin bilincine taşımaktır.

1 MAYIS VE DÜZEN CEPHESİ

Sermaye düzeni ve AKP iktidarı, 2020 1 Mayıs'ını açık bir sınıfsal tutumla karşıladı. Sadece 1 Mayıs gününü yasaklayarak değil, bütün bir ön sürecini baskılayarak bunu yaptılar.

Sermaye düzeni salgın koşullarının arkasına gizlenerek uygulamaya çalıştığı baskı ve yasakları, 1 Mayıs karşısında daha doğrudan ve aleni bir şekilde devreye soktu. Her türlü sokak eylemini en

geri noktaya itmeye çalıştı. İşçi sınıfını hareketsiz kılmak için elinin altında tuttuğu sendikal yapıları etkili bir şekilde kullandı. 1 Mayıs'ı izole etmek için tüm imkanlarını seferber etti.

Bu konuda nispeten sonuç olsa da, Türkiye sınıf hareketi içerisinde köklü bir geleneğe dönüşmüş olan 1 Mayıs'ın sesini tümüyle boğmayı başaramadı. Tüm sınırlılıklarına rağmen fabrikalarda, işyerlerinde, sanayi bölgelerinde, sokaklarda, evlerde ortaya konulan anlamlı inisiyatifler ve eylemler, mevcut olumsuz koşullara rağmen 1 Mayıs'ı toplumsal yaşamda görünür hale getirdi.

1 MAYIS VE SOL HAREKET

Yukarıda en genel çerçevesini ortaya koyduğumuz olumsuz etkenler ve pandemi koşullarının yarattığı belirsizlikler, sol hareket adına 1 Mayıs sürecinin nispeten geç örgütlenmesine yol açtı.

Buna rağmen, özellikle İstanbul 1 Mayıs'ını örgütlemek doğrultusunda sınıf devrimcileri ve diğer ilerici-sol güçlerin attığı adımlar, 1 Mayıs'ın sokak ayağının örgütlenmesinde önemli bir rol oynadı. Bir yerden sonra sendikal bürokrasinin oyalamalarına takılmadan örgütlenen süreç, sınırlı bir zaman içerisinde bir dizi eylemin hayata geçirilmesi ve İstanbul dışında diğer bir dizi kente örnek olması bakımından fazlasıyla anlamlı oldu.

Yine devrimci, ilerici ve sol güçlerin, görece erken bir tarihte 1 Mayıs'ın mücadele çağırısını işçi sınıfı ve emekçilere taşıması, çeşitli araç ve yöntemlerle sınıfın yakıcı taleplerini dillendirmesi, 1 Mayıs'ın toplumun gündemine girmesini sağladı. Bu çaba gerek sokak gerekse balkon-pencere eylemlerinin yaygınlaşmasında da önemli bir işlev gördü.

Tüm bu açılardan denebilir ki, 2020 1 Mayıs'ının bütün bir onurunu devrimci ve ilerici güçler temsil etmişlerdir. 1 Mayıs'ın mücadele bayrağı her yıl olduğu gibi bu yıl da devrimci ve ilerici güçlerin elinde dalgalanmıştır. Şimdi görev, bu bayrağı işçi sınıfı ve emekçilere mal etmek; her bir fabrikada, her bir işyerinde dalgalandırabilmek için güne yüklenmektir.

1 Mayıs dayatmaları ve sendikal bürokrasi

2020 1 Mayıs'ı Covid-19 salgınının neden olduğu olağanüstü koşullarda kutlanıyor. Salgın, kapitalist dünya sisteminin tüm çürümüşlüğüne ortaya sererken dünyanın dört bir yanında işçi ve emekçiler meydanlarda omuz omuza olamamaları bile yaşamın sürdüğü her alanda 1 Mayıs'ın çağrısına yanıt veriyor, eşit ve özgür bir dünyaya duydukları özlemi ve inancı çeşitli biçimlerde dile getiriyorlar.

Türkiye'de ise Covid-19 salgınının ortaya çıkardığı olağanüstü koşullar AKP faşizminin olağanüstü dayatmaları ile perçinleniyor.

Yıllardır toplumsal muhalefeti sindirmek için her türlü yol ve yöntemi kullanan AKP gericiliği, Covid-19 salgınının yarattığı koşulları dahi, salgınla mücadele etmenin ötesinde kendi iktidarını sağlamlaştırmanın, biriken hoşnutsuzluğu dizginlemenin bir aracına dönüştürüyor.

Salgının daha ilk günlerinde CHP'li belediyelerin topladığı yardımları engelleyerek, ücretsiz ekmeğe dağıtılmasını yasaklayarak, esnafa maske dağıtım ile ricici güçleri gözaltına alarak kendisinden başka hiç kimseye yaşam hakkı tanımadığını bir kez daha gösteren AKP gericiliği, 1 Mayıs'ı da "sokağa çıkma yasağı" adı altında yasaklayarak işçi düşmanı tutumunu da bir kez daha gösterdi.

1 Mayıs resmi tatil olmasına rağmen binlerce fabrikanın, marketler ve kargo şirketleri başta olmak üzere sayısız işletmenin özel izinlerle çalışmaya devam ediyor oluşu ise 1 Mayıs'ta ilan edilen sokağa çıkma yasağının altında yatan gerçek niyeti elbette gösteriyor.

1 Mayıs özgülünde bu art niyetli tutumun bir diğer yansıması ise 1 Mayıs ile ilgili gerçekleştirilmesi planlanan sınırlı etkinliklere karşı girdiği düşmanca tutum oldu.

Birçok ilde geçtiğimiz haftayı 1 Mayıs haftası ilan eden ilerici devrimci güçlerin eylem ve etkinlikleri engellemelerle, yasaklarla ve saldırılarla karşılandı.

Hemen tüm illerde 1 Mayıs için sendikal bürokrasi tarafından yapılan başvurular ise tek kaleminden çıkmış gerekçelerle yanıtlandı. Görünüşte valilikler ve kaymakamlıklar eli ile mülki idare amirleri tarafından verilen, ancak soysuz bir bakanın kirli zihninden çıktığı her halden belli olan bu tek kaleminden çıkmış

yanıtlarda 30 Nisan günü ancak 5 kişinin katılacağı temsili kutlamalara "izin verileceği" ifade ediliyordu.

Soysuz bakanın ve AKP faşizminin ugalayıcısı olan mülki idare amirlerinin işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma gününde girdiği bu hasmane tutum elbette ne şaşırtıcıydı, ne de beklenmedik bir gelişme idi.

Ancak yine ortada olan bir gerçek varsa soysuzlara bu cesareti veren işçi ve memur sendikalarının başına çöreklenen ihanetçi sendikal bürokrasinin acizliğinden başka bir şey değildi.

Hatırlanacağı üzere salgının ilk döneminde AKP gericiliğine gerekli önlemleri alması için 48 saat süre veren, önlemler alınmadığı takdirde üretimden gelen gücünü kullanacağını iddia eden DİSK yöneticileri bu süre dolduktan sonra ettikleri büyük lafların adını bile anmadılar.

1 Mayıs başvurularına verilen cevaplara karşı aldıkları tutum ise şimdiden bir utanç bildirgesi olarak tarih sayfalarında yerini aldı.

Ankara gibi birçok yerde toplumsal muhalefet bileşenlerine haber verme gereği bile duymayan sözde öncüler valilik yasağına 5 kişilik değil ama 7 kişilik kapalı bir salon toplantısı ile yanıt verdiler(!).

Bursa'da valinin çizdiği sınırlara hapsolmayı sindirenler, yapılacak açıklamaya diğer toplumsal muhalefet bileşen-

rinin katılacağı gerekçesi ile planladıkları açıklamayı iptal ederek başka bir utanca imza attılar.

İstanbul'da ise yasağa verilen yanıt (!) DİSK'in ağı takımının göstermelik bir şovundan ibaret kaldı. Oysa birçok yerden farklı olarak İstanbul'da toplumsal muhalefet bileşenleri 1 Mayıs'a koordinasyon halinde ve tüm sınırlılığına rağmen ortak bir tutumla hazırlanmaya çalışmıştı. Bu çerçevede valilik yasağını da değerlendiren bileşenler katılımın biçimini ancak kendilerinin belirleyebileceği gerekçesi ile yapılan dayatmayı reddetmişlerdi. Bu ortak tutuma rağmen DİSK ağaları 30 Nisan'da yaptıkları açıklama ile 1 Mayıs'ta Kazancı Yokuşu'na çelenk bırakmak için DİSK Genel Merkezi'nde toplanacaklarını açıkladılar ve burada yapılan saldırıda gözaltına alındılar.

Ancak tüm 1 Mayıs süreci boyunca bu ihanetçi takımının yaptığı tek şey bir kez daha kendilerinin sarf ettikleri büyük sözleri yutmak oldu.

Covid-19 salgını nedeni ile meydanlara çıkılmayacağı zaten belli iken malum dörtlü 1 Mayıs'ı işyerlerine taşıyacağını söylemişti.

Yaşanan olağanüstü koşullarda ve halen milyonlarca işçi ve emekçi salgına rağmen çalışmaya zorlanırken üretimden gelen gücün kullanılması ile gerçekleştirilecek bu eylemler elbette fazlasıyla önemli ve anlamlıdır.

Ancak ortaya çıkan tablo söylem ve pratiğin bir kez daha birbirini reddetmesi oldu.

Yansıdığı kadarı ile sadece Birleşik Metal'in yetkili olduğu işyerlerinde 1 saatlik iş durdurumları ile 1 Mayıs eylemleri gerçekleştirildi. Bunun dışında KESK'e bağlı Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) hemen tüm illerde hastane önlerinde ve DİSK'e bağlı Nakliyat İş örgütü olduğu işyerlerinde salgının getirdiği koşulları gözeten ama kitlesel katılımı önemseyen eylemler gerçekleştirdiler.

Geride kalan tüm sendikaların yaptığı sendika binalarına pankart asmanın, işyerlerinde işçilerin eline birer döviz tutuşturup fotoğraflamanın ötesine geçemedi.

İşte, valilikler eli ile 1 Mayıs'a ilişkin getirilen ek yasakların ve dayatmaların gerçek nedeni de bu icazetçi, dirayetsiz tutumlarda saklıdır.

Sözde işçi sınıfı adına konuşanlar bir kez daha ettikleri tüm büyük sözlerle rağmen yeni bir ihanete imza atmışlardır.

Bu katı gerçeğe rağmen binlerce işçi ve emekçi bugün yaşamın olduğu her alanda; evlerinde, işyerlerinde ve elbette sokakta 1 Mayıs ruhuna sahip çıkıyorlar.

1 Mayıs ruhu ise her şeye rağmen eşit ve özgür bir dünyaya inancını yitirmeyen bu onurlu emekçilerin ellerinde yükseliyor.

Sendikal bürokrasinin 1 Mayıs perişanlığı

E. Eren Yılmaz

Salgının gölgesinde gerçekleşen 1 Mayıs geride kaldı. Sermaye düzeninin işçilerin yaşamını hiçe saydığı, acil ve yakıcı taleplerini görmezden geldiği, “çarklar her şartta dönecek” dayatmasının hüküm sürdüğü bir dönemde, tam da beklendiği gibi, 1 Mayıs geçirilmeye çalışıldı. Herkes kendi sınıfsal karakterine uygun bir tutum aldı.

Ama başaramadılar. Sürecin özgünlüğü üzerinden ortaya çıkan tüm sınırlandırıcı etmenlere rağmen 1 Mayıs bir kez daha engellenemedi. Bu engellerin aşılmasında, ilerici-devrimci güçler ile fabrika ve işletmelerde öncü işçilerin gösterdiği çabalar belirleyici oldu. Sınırlı eylemliliklere rağmen 1 Mayıs ülke ölçüsünde gündemleşti.

1 Mayıs’ın gerçek sahibi olduğunu iddia eden sendika bürokratları cephesinde yaşanan tam bir iflas tablosuydu. Türk-İş ve Hak-İş ağaları için 1 Mayıs, 5 kişiyle 5 dakikalık bir boy gösterme seremonisinden ibaret kaldı. İmajlarını düzeltmek için de 1 Mayıs sonrasında ısmarlama röportajları tercih ettiler.

Türk-İş başkanı, süreç geride kaldıktan sonra, neredeyse tüm haber sitelerinde yayınlanan röportajıyla işçilerin sorunlarını bir bir sıraladı. En iyi mücadele yöntemi olarak gördüğü “hükümetten ricada bulunma”nın ardından “önümüzdeki dönem mücadele çetin olacak” demeyi de unutmadı. Artık yeni bir zorunlu sürece kadar Türk-İş başkanı ortalıkta görünmeyebilir. Onun için amaç hasıl olmuştur.

Hak-İş başkanı ise özü kabahatinde büyük bir açıklamayla sürece katıldı. Sendikaların içinde bulunduğu bugünkü durumu ‘80 darbesine bağlayan açıklamasında, meseleyi sendikaların mali zayıflıklarına getirerek, kıvraklığını göstermiş oldu. Üzerinde tepindikleri işçi aidatları yetmiyor olmalı ki, ‘80 darbesinden sonra işçi aidatlarının düşmesinden, grev fonunun kaldırılmasından, sözleşme sonrası farkların artık sendikalar tarafından alınamamasından yakındı. Kısacası kendi ihtiyaçlarına denk düşen sorunları dile getirdi. Tam bir arsızlıkla, işçi sınıfının mücadelesinin zayıflığını da buna bağladı.

Bu iki sendika konfederasyonunun

pespaye tutumlarını eleştiren DİSK ne yaptı? Göstermelik adımların dışında hiçbir şey. Sadece 1 Mayıs üzerinden değil, bir bütün olarak salgın süreci boyunca hiçbir şey yapmadıkları gibi. Buna rağmen, MESS TİS sürecinde satış sözleşmesine imza atan, ardından gerçekleşen DİSK Genel Kurulu’nda DİSK Genel Sekreterliği koltuğuna oturan Adnan Serdaroğlu’nun başında bulunduğu Birleşik Metal-İş “özgüven” dolu şu açıklamayı yapabildi: “5 kişiyle gidin çelenk bırakın diyen baskıcı zihniyete... DİSK asla boyun eğmez. Sonuçları neye mal olursa olsun, kendi taleplerini hayata geçirmek için mücadele eder. Başkaları gibi gidip AKP talimatına uygun çelenk bırakmaz. Ne mutlu gelenekleri yaşatanlara ve teslim olmayanlara.” *

1 Mayıs günü DİSK yöneticileri sembolik bir katılımla Taksim’e yürüyüp çelenk bırakmak istediler ve polis saldırısı ile gözaltına alındılar. AKP gericiliği tam da kendisinden bekleneni yaptı, en küçük bir “esneklik” gösterme ihtiyacı duymadı.

Peki, “asla boyun eğmez” denilen DİSK, içinden geçilen sürecin ortaya çıkarttığı sendikal mücadele görevleri ve 1 Mayıs sorumluluğu üzerinden bakıldığında, kendisinden beklenenleri yaptı mı? DİSK yöneticilerinin 1 Mayıs günü sermaye devletinin kaba şiddetiyle gözaltına alınmış olmaları, “geleneklerin yaşatıldığı”nın ve “teslim olunmadığı”nın göstergesi olabilir mi?

Gericiliğin gözaltı saldırısı üzerinden asıl yanıtlanması gereken soru ise şudur: Onbinlerce üyesi olan bir sendikanın yöneticilerini bu kadar pervasız bir şekilde gözaltına alma cesaretinin gerisinde ne var? Bu sadece AKP iktidarının yasa ve

kural tanımayan diktatörlük uygulamaları ile açıklanabilir mi? Sınıf mücadelesinin güçler dengesi üzerine kurulu olduğu basit gerçeğinin bunda bir rolü yok mudur?

Genelde olduğu gibi salgın sürecinde de açıklamalar yapmanın ötesinde anlamlı bir pratik sergilemeyen, kendini dayatan yakıcı talepler karşısında mücadeleyi örgütlemek bir yana kendi kendine sınırlar koyarak sürekli geri adım atan bir bürokratik anlayıştır, bugün DİSK’in tepesinde hüküm süren. Taksim’in 1 Mayıs’a kapatılmasına, hoyratça uygulanan grev yasaklarına, birbirini izleyen saldırılara vb. boyun eğenler karşısında sermaye gericiliği, 20 kişiyi bile Taksim’e yürütme ve gözaltına alma rahatlığını gösterebilmektedir. Fabrikalarda salgının hızla yayıldığını belirterek hükümete 48 saat süre tanıyanlar, ardından kollarını bile kıpırdatmazlarsa, neden ciddiye alınsınlar ki? Sınıf mücadelesinde “yağmasan da gürle” mantığıyla hiçbir yere gidilemez. Bugün yaşananlar bundan ibarettir.

1 Mayıs’ın ardından gerçekleştirdikleri açıklama da, her zaman yaptıkları gibi, “dostlar alışverişte görsün” kabilindendir:

“Tek adam yönetimi ve AKP iktidarı içinden geçtiğimiz bu salgın günlerinde, halkımızın ve emekçilerin en temel ihtiyaçlarını, yaşam hakkını hiçe saymaya devam ediyor. Sade emekçiler faturalarını, ev kiralarnı, kredi kartı borçlarını, temel sağlıklı beslenme ihtiyaçlarını karşılayamazken; aymaz iktidar işçileri ücretsiz izin adı altında 1170 TL gibi insanlık dışı ücretle yaşamaya mahkûm edecek maddeyi içeren torba yasayı çıkarmaktan geri durmuyor. İşçiye, emekçiye, sendikalara, emekten yana de-

mokratik kitle örgütü ve siyasi partilere, hatta kendisine oy verenlerin de içinde bulunduğu milyonlarca insanın sesine kulaklarını kapıyor, büyük sermayenin çıkarına yasalar çıkarıyor. Siyasi iktidar salgına karşı insanlarımızı korumak şöyle dursun, emeğe ve halk sağlığına zararlıdır.”***

Görüldüğü üzere, Birleşik Metal yöneticileri, yaşanmakta olan tabloyu iyi resmediyorlar. Ama sınıf mücadelesi sağ solu “ağlama duvarına çevirmek” değildir. Asgari sınıf bilinci olan herkesin bildiği temel önemde gerçek, sınıf mücadelesinde kazanımlar elde etmek, ekonomik ve sosyal haklarla birlikte demokratik hak ve özgürlüklerin sınırlarını genişletmek ancak dışı dışı mücadelelerle olanaklıdır. İşçi ve emekçilerin mücadele tarihi henüz sadece açıklamalar yapılarak, talepler sıralanarak, hak ve özgürlüklerin kazanılabildiğine tanıklık etmemiştir.

Evet, tam bir zorbalık düzeniyle karşı karşıyayız. Salgın bunu çok daha belirgin bir hale getirmiş bulunuyor. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler ancak fiili meşru mücadelenin yolunu tutarak, örgütlü bir güç olarak sermayenin ve onun iktidarının karşısına dikilerek, bu tabloyu değiştirebilir, zorbalığa son verebilirler. Fabrikalar bu mücadelenin ana merkezleridir.

Bu düzende, yakıcı taleplerden başlayarak tüm sorunların kaynağı olan kapitalist sömürü düzenini hedef alan mücadeleleri geliştirmek dışında bir çözüm yolu bulunmuyor. İşçi sınıfının üretimden gelen gücü de dahil her mücadele aracını, yol ve yöntemi kullanarak fiili mücadeleyi örgütleme ihtiyacı, öncü işçileri göreve çağırıyor. Bu zorbalık düzeni karşısında yapılabilecek tek şey budur. Bu aynı zamanda, “Zorbalar kalmaz, gider!”*** başlığıyla yapılan pek vurgulu açıklamaların sahiplerine de verilecek en anlamlı yanıtıdır.

* Birleşik Metal-İş’in facebook sayfası, 2 Mayıs tarihli paylaşım.

** DİSK yöneticilerinin gözaltına alınması sonrasında Birleşik Metal-İş adına, 1 Mayıs tarihinde yapılan açıklama. BMİS facebook sayfasından alınmıştır.

*** DİSK adına gözaltılar sonrası yapılan açıklamanın başlığı. [disk.org.tr](https://www.disk.org.tr)’de yer alan bu açıklamanın içeriği de diğerlerinden farklı değil.

İşçi sınıfı tarihinin önemli bir kesiti: 2015 Metal Fırtına!

Efendisine isyan eden kölelerin zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şeyi yoktu. Toprağı elinden alınmış köylünün ağaya baş kaldırmasından başka çaresi kalmadı. Emegi çalınan işçi de sermayeyi yere sermeden özel mülke son veremeyecek. İşçi sınıfıyla birlikte tüm toplumsal kesimlerin kardeşçe, birarada yaşayacağı, emeğin hakkını aldığı, insan gibi yaşadığımız bir düzen de olmayacak.

İşte 2015 5 Mayıs'ında esen fırtına, metal fabrikalarında ayağa kalkan, önündeki engelleri yıkan devin gücünü gösterdi. İnsanca yaşayabileceğimiz düzene er ya da geç kavuşacağımızın müjdeli haberlerinden birini veriyordu. Bursa'da sektörün beyni metal fabrikalarında onbinlerce metal işçisi, metal patronlarının ve sendika ağalarının baskılarına isyan etti. Cesur davranan işçi karşısında kaçacak delik arayan bürokrat sendikacı hainleri ortaya çıkardı. Bu hainlerin eline işçi kanı bulaştı bir kere. Hesap sormadan geri dönmek yoktu! Hakkını arayan, hesap soran işçinin yasalarla takılmadan kendi yasalarını yazdığının tarihidir.

Kavel'de grev hakkını grev yaparak kazananlar tarih yazmamış mıydı? Benim sendikamı kapatamazsın diyerek şehir-

leri, köprüleri zapt eden 15-16 Haziran direnişçileri metal işçilerine yol göstermiyor mu sanıyorlar? İşgal, grev, direniş diye buzu kırıp yola çıkan Greif işçilerinin taze direnişi sıcaklığını korumuyor muydu?

Şanlı bir tarihe sahip olan işçi sınıfının öncü gücü metal işçisi tarihinden aldığı güçle onurunu, emeğini savunmanın gerekli olduğunu görüyor. Sınıfının omuzlarına yüklediği onurlu görevi tamamlamak için ne gerekiyorsa hayata geçiriyor. İşgale işgal, grevse grev, direnişse dire-

niş!

Kıvılcımı çakan cılız birkaç sest. Ama yetti. Sesi duyanlar sesin sadece yan bölümde ya da yan fabrikadan çıktığını düşünmediler. Tarihin içinden geliyordu o sesler. Haydi metal işçisi, onurlu ama bir o kadar da sert bir kavga seni bekliyor!

Bu kavgada darbe alacaktı, yaralanacaktı, ama bu defa metal işçisi de yumruğunu kaldırmaması bilecekti, öğrenecekti. Başka çaresi de yoktu. Öyle de oldu!

Metal Fırtına, işçi sınıfının tarihine geçti. İşçi sınıfına ağır, zor koşullarda di-

reniş ateşinin sıcaklığını, aynı ateşin etrafında aynı seslerin yükselbileceğini gösterdi. Hiç tanimasak da birbirimizi, aynı fabrikada, hatta aynı şehirde dahi çalışmasak da, ortak düşmana karşı aynı meydandaymış gibi savaşmanın ruhunu, coşkusunu öğretti. Tarihten öğrendiklerini kendi mücadelesine uyguluyor, gelecek işçi kuşaklarına da yeni dersler bırakıyordu.

Metal Fırtına, işçi sınıfının davasına omuz vermiş her işçinin aklında yerini buldu. 5 yıl aradan sonra 2015 yılına dönüp baktığımızda eskimiş bir tarih, bir daha olmaz diye umutlananlar olabilir. Boşuna umutlanmasınlar. İşçi sınıfı zaferlerinden olduğu kadar hatalarından da öğrenmesini bilir. 5 Mayıs, sermayeye de, işbirlikçi uşak takımı sendika ağalarına da büyük bir darbeydi. Önümüzdeki sürecin sert geçeceğini düşünürsek, işçi sınıfını da aynı şekilde daha çetin mücadelelerin beklediği ortada. Yapılacak tek şey, ona göre hazırlanmak. Yeni ama bu defa önündeki engelleri bir daha doğrultmayacak güçte fırtınalar var edelim. Birliğimizi, mücadelemizi, örgütlülüğümüzü güçlendirelim.

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

2020 1 Mayıs'ı geride kaldı. Emeğiyle geçinen biz milyonlarca emek sömürsü üzerinden ayakta duran sermayenin, iki sınıf olarak karşı karşıya geldiği 1 Mayıslar, bu yıl koronavirüs salgını koşullarında, kârın milyonlarca işçinin hayatına tercih edildiği koşullarda geride kaldı.

Salgınına karşı yeterli önlemler alınmaz ve göstermelik "Evde kal!" çağrıları yapılırken, birçok fabrikada üretim hiç durmadan devam ediyor. Sokağa çıkma yasaklarında bile alınan izinlerle işçiler fabrikalara doluşturuluyor. Alındığı ifade edilen göstermelik önlemler dahi işçileri kapsamıyor. Üstüne bir de işten atmalar, ücretsiz izinler ve fırsat bu fırsat diye geçirilen kölece çalışma yasaları ile sermayedarlar ve AKP'nin işçi düşmanı uygulamalarına her gün bir yenisi ekleniyor.

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı sessiz sedasız geçirmek için devreye sokulan manevralar, bu saldırganlığın devamı olarak yaşandı. İşçileri zincire vurmak niyetinde olan sermaye düzeni, ağırla-

1 Mayıs geride kaldı, mücadele sürüyor!

şan tablo karşısında 1 Mayıs vesilesiyle güçlenecek mücadeleyi engellemek için elinden geleni yaptı. 1 Mayıs günü birçok fabrikanın çalışması ise tüm bunların üzerine tuz biber ekti.

Yıllardır, 1 Mayıs'a yönelik baskı politikalarını devreye sokan AKP iktidarı, bu yıl koronavirüsü fırsata çevirerek hem 1 Mayıs günü sokağa çıkma yasağı ilan etmiş oldu, hem de "sosyal mesafe" bahanesiyle eylemlere yasak getirdi. Birçok ilde ve ilçede yapılan eylemlere katılımı 5 lişi ile sınırlamaya çalıştı. İşbirlikçi sendikal bürokrasinin boyun eğdiği bu kaba yasaklara rağmen planlar tutmadı ve 1 Mayıs onlarca kentte coşkulu bir şekilde kutlandı. Talepler haykırıldı, gelecek özelemleri dile getirildi. Kuşkusuz salgının bir sınırlayıcılığı vardı, fakat bu durum yaşamın her alanına 1 Mayıs'ın

sesinin taşınmasının önünde bir engel olamadı. Evlerde, mahallelerde, fabrikalarda, sokakta, sosyal medyada kısaca yaşamın olduğu her yerde 1 Mayıs'ın mücadele kararlılığı ortaya kondu.

Bu tablonun oluşmasında ve 1 Mayıs yasaklarının boşa düşmesinde ilericiler, devrimci kurumların yanı sıra, öncü işçilerin fabrikalarda ortaya koyduğu inisiyatif önemli bir yerde durdu. Sendika ağalarının ortalıkta hiç gözükmekleri, gözüktüklerinde ise işi şova çevirdikleri bir tabloda, 1 Mayıs'ın mücadele sloganları bu çabalar sayesinde dört bir tarafa yayıldı.

Birleşik Metal İş üyesi işçilerin 30 Nisan günü birçok fabrikada, 1 saat iş durdurarak eylemler yapması yetersiz ama anlamlı adımlar olarak gerçekleşti. Türk Metal ve Çelik İş'in bulunduğu

fabrikalarda ise 1 Mayıs için yansıyan bir çaba gözlemlenmezken, bu iki sendikanın ağaları göstermelik adımlar atmak ihtiyacı bile duymadılar. Pevrul Kavlak'ın Türk İş heyetiyle birlikte Taksim'de kameralara poz vermek için boy göstermesi dışında.

Evet 1 Mayıs'ı bir kez daha engellemeyemediler. Yarın da engelleyemeyecekler. 1 Mayıs işçi sınıfına mücadele çağrısı idi. Öyle de oldu! Şimdi 1 Mayıs'ın mücadele ruhunu önümüzdeki döneme taşıma sorumluluğu omuzlarımızda duruyor. Koronavirüs salgını döneminde sınıfa yönelik saldırıların arttığı, kırıntı düzeyindeki haklarımıza dahi göz dikildiği, ücretsiz izin dayatmaları, fonların yağmalanması ve alınmayan işçi sağlığı önlemleri ile salgının ve krizin faturasının bizlere kesilmeye çalışıldığı bir dönemde 1 Mayıs geride kaldı, fakat mücadele sürüyor. Fabrikalarda birliğimizi kuralım, inisiyatifi elimize alalım. Haklarımıza, geleceğimize sahip çıkalım.

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

İstanbul'da 1 Mayıs eylemleri

ESENYURT'TA 1 MAYIS EYLEMİ

İstanbul 1 Mayıs Platformu'nun Esenyurt'ta gerçekleştirdiği eylem marşlar ve ezgiler ile başladı. "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Direne direne kazanacağız!", "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!" sloganlarının atıldığı eylemde işçi ve emekçiler mücadeleye çağrıldı. Platform adına yapılan konuşmada şunlar ifade edildi:

"AKP iktidarı sermayenin ve patronların iktidarındır, bu iktidar işçilerin emekçilerin kanyla besleniyor, işçilere yoksulluğu ve sefaleti dayatıyor. Onlar diyorlar ki 'sizin ölmeniz bizim umurumuzda değil.' Bütün işçilerin, emekçilerin ve ezilen halklarımızın 1 Mayıs'ını kutluyoruz."

Açıklamanın ardından emekçi kadınlara seslenen bir konuşma yapılarak, kadınların bu düzende yaşadığı sorunlara değinildi. "Erkek vuruyor, devlet koruyor" sloganlarının atıldığı eylemde kadın sorununa dair talepler sıralandı.

İşçi ve emekçilere 1 Mayıs'ta mücadeleyle yükseltme çağrısı yapılarak iktidarın "evde kal" söylemleri teşhir edildi.

Eylemde yapılan konuşmada son olarak şunlar ifade edildi:

"Dün sokaklardaydık, bugün de sokaklardayız, yarın da sokaklarda olmaya devam edeceğiz. Bugün 1 Mayıs vesilesi ile burada toplandık. Biliyoruz ki bizler ancak mücadele ederek var olabiliriz, zincirlerimizi kırabiliriz. Bütün işçilerin, emekçilerin, ezilen halklarımızın 1 Mayıs'ını kutluyoruz."

1 Mayıs ve Enternasyonal marşlarının

dinletildiği eylem sloganlarla sonlandırıldı.

SARIGAZİ'DE 1 MAYIS EYLEMİ

İşçi sınıfının, birlik, mücadele dayanışma günü 1 Mayıs için Sarıgazi'de eylem yapıldı.

Sarıgazi 1 Mayıs Platformu'nda bir araya gelen bileşen Demokrasi Caddesi'nde basın açıklaması gerçekleştirdi. Sancaktepe'nin üreten işçi-emekçileri oldukları vurgusuyla başlayan açıklamada şu ifadeler kullanıldı:

"2020 1 Mayısında her yıl olduğu gibi umutlarımızla, bilincimizle ve dayanışmamızla bir aradayız. On yıllardır dünya halklarına sınırsız bir emek ve doğa sömürsü, savaşlar, ekonomik krizler, artan eşitsizlikler, yoksulluk, işsizlik dışında hiçbir şey sunamayan bu düzen küresel salgın ile beraber büyük bir uygarlık krizi yaşıyor.

"Kapitalist sistem insanlığın, doğanın ve yaşamın üzerine çöküyor. Bu uygarlık krizi bir kez daha gösteriyor ki, bu düzenin çarkları bizleri, dünyanın tüm değerlerini ve güzelliklerini üretenleri insanca yaşatmak için kurulmamış."

"SERMAYE DÜZENİNİN ÇARKLARI DÖNSÜN DİYE ÜRETİYORUZ"

Bu düzenin emekçileri salgın koşullarında sömürüye mahkum ettiğinin teşhiriyle devam eden açıklamada, "Salgın koşullarında bile zorunlu olmayan işlerde, fabrikalarda, atölyelerde, kamu kurum ve kuruluşlarında, şantiyelerde çalışmamızı dayatan; zorunlu işlerde gerekli önlemleri almadan bizi çalıştırarak

bu düzen, bizi üretimdeki herhangi bir araç gereçten farksız basit bir meta olarak görüyor" ifadeleri kullanıldı.

"Artık daha net görüyoruz ki, insani ihtiyaçlarımız için üretmiyoruz, insanca yaşamak için üretmiyoruz, toplumun geniş kesimlerine daha iyi bir yaşam kurmak için üretmiyoruz. Sadece ve sadece sermayenin bu akılsız düzeninin çarkları dönsün diye üretiyoruz" denilen açıklamada bu 1 Mayıs'ın "işçi sınıfının başka bir dünya, yeni bir toplumsal düzen iradesinin dünya çapında haykırıldığı bir kırılma anı olarak tarihe geçeceği" ifade edildi.

Yaşanabilir bir dünya için birlik olmanın, dayanışmanın önemine vurgu yapılan açıklama "Yeni bir toplumsal düzeni işçilerin birliği, halkların kardeşliği ile kuracağız" denilerek son buldu.

İKİTELLİ'DE 1 MAYIS EYLEMİ

İstanbul 1 Mayıs Platformu işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs için bugün İkitelli'de de eylem gerçekleştirdi.

İkitelli'de düzenlenen eyleme HDP milletvekili Musa Piroğlu da katıldı. 1 Mayıs Marşı'yla başlayan eylemde, 1 Mayıslar başta olmak üzere devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu gerçekleştirildi.

"Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganının ardından kısa açılış konuşması yapıldı ve söz HDP vekili Musa Piroğlu'na bırakıldı. "Dünya ve ülke ağır bir salgın altında 1 Mayıs'a giriyor" diyen Piroğlu, Rosa Luxemburg'a atıfla kapitalizmin insanlığa dayattığı ya da barbarlık ya sosya-

lizm" ikilemine dikkat çekti ve kapitalist düzenin geleceksizliğine işaret etti.

Evde kal çağrıları yapılırken işçilerin çalışmaya zorlandığı, ölüme yollandığı üzerinde duran Piroğlu, yaratılan zenginliğe el koyan sermaye ve AKP'nin işçi-emekçileri, halkları yoksulluğa ve sefalete mahkum ettiğini belirtti. "İktidar salgına karşı politikasıyla, halklara ve işçi sınıfına düşman olduğunu bir kez daha gösterdi" diyen Piroğlu, AKP iktidarının savaşa ve talana para aktardığını dile getirerek idlib, Libya, Kürdistan'da sürdürdüğü savaş politikalarını teşhir etti.

İstanbul 1 Mayıs Platformu'nun 1 Mayıs açıklaması okunarak devam eden eylemde, sıklıkla "Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!", "Yaşasın 1 Mayıs, biji yek gulan!", "Krizin faturası kapitalistlere!", "Salgının faturası kapitalistlere!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın sosyalizm!" sloganları haykırıldı. Eylem hep bir ağızdan söylenen *Çav Bella* ile son buldu.

TUZLA İÇMELER'DE 1 MAYIS EYLEMİ!

İstanbul 1 Mayıs Platformu Tuzla İçmeler köprüsünde 1 Mayıs eylemi gerçekleştirdi. Kolluk kuvvetleri eylem için bir araya gelen kitleyi fiziksel mesafe, salgın vb. bahanelerle engellemeye çalışsa da saldırılar boşa düşürüldü.

Sloganlar, marşlarla açıklama yapılacak alana yerleşildi. Kitlenin selamlanmasının ardından 1977 1 Mayıs'ında şehit düşenler nezdinde mücadelede ölümsüzleşenler anısına saygı duruşuna geçildi. Ardından platformun ortak

açıklaması okundu. Açıklamada 2020 yılı 1 Mayıs'ının koronavirüs salgınıyla karışıldığı, işçi ve emekçilerin bu salgınla yüz yüze bırakıldığı anlatıldı. Açıklamada koronavirüs sürecinin kapitalist düzenin çarpıklığını ve kriz içinde olduğunu bütün çıplaklığı ile gözler önüne serildiği vurgulandı. Ekonominin çarklarının dönmeleri için işçilerin çalışması gerektiği ve işçilere bu süreçte ölüm dayatıldığı aktarıldı. Sermayedarlara büyük bütçeler aktarılırken; işçilere ve emekçilere kolonya verildiği ve dua etmeleri telkin edildiği hatırlatıldı. Sözde işten atmanın yasaklanması ile kölece çalışma ve düşük ücretler dayatıldığı anlatıldı. İŞKUR'un sermayedarların ihtiyacına göre talan edilmesi teşhir edildi. Taleplerin sıralanması ile ortak açıklama bitirildi.

Platformun açıklamasının ardından HDP milletvekili Züleyha Gülüm bir konuşma gerçekleştirdi. Gülüm kitleyi selamlayarak, herkesin 1 Mayıs'ını kutladı ve yaptığı konuşmada şunları ifade etti:

"Buradan bir kez daha sesleniyorum. Savaşa değil halka bütçe, savaşa değil emekçiye bütçe verilsin. Zengine, yandaşa değil yoksula, işçiye, emekçiye, çiftçiye, kadına bütçe verilsin. Bunun için örgütlülüğümüzü daha da büyütmek zorunda olduğumuz bir dönemden geçiyoruz. Bizi büyütecek olanın, birlikte başarıya ulaştıracak şeyin örgütlülüğümüz olduğunu bir kez daha hatırlatarak hepimize katıldığınız için teşekkür ediyorum."

Züleyha Gülüm konuşmasını Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan sözleriyle bitirdi.

Konuşmaların ardından program ortak 1 Mayıs Marşı'nın söylenmesi ile devam etti. Fiziksel mesafe korunarak halaylar çekilmeye başlandı. Polis müziğe müdahale edince kitle hep bir ağızdan halaylara ve marşlara eyleme devam etti.

Söylenen marşlarla eylem programı bitirildi. Eylemde sıklıkla "Yaşasın 1 Mayıs-Biji Yek Gulan!", "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!", "Baskılar bizi yıldırılmaz!" sloganları atıldı.

İSTANBUL 1 MAYIS PLATFORMU'NDAN ÇAPA'DA EYLEM

İstanbul 1 Mayıs Platformu, Çapa'da İstanbul Tıp Fakültesi girişinde 1 Mayıs eylemi gerçekleştirdi.

"Evde açlık, işte salgın! Kahrolsun kapitalizm, yaşasın 1 Mayıs! Biji yek gulan!" pankartı ile gerçekleştirilen eylemde basın açıklaması yapıldı. Açıklama öncesinde salgın koşullarına rağmen 1 Mayıs'ta mücadelenin yükseltildiği ifade edildi ve haftalık 1 Mayıs eylem programı aktarıldı. Konuşmanın devamında koronavirüs nedeniyle hayatını kaybeden sağlık emekçileri ve '77 1 Mayıs'ında hayatını kaybedenler anılarak saygı duruşu yapıldı.

Saygı duruşunun ardından TTB adına konuşma gerçekleştirildi. Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu ve hayatını kaybeden sağlık emekçileri anılarak başlayan TTB konuşmasında koronavirüs salgınının dünya ölçeğinde etkisinden bahsedildi.

Konuşmanın ardından basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklama da "Kapitalist sömürü yağma düzenine karşı yaşasın 1 Mayıs işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü" denilerek kapitalizm

teşhir edildi. "Koronavirüs salgını koşullarında üretim devam ettirilerek, işçi ve emekçiler ölüme terk edildi" ifadelerinin kullanıldığı açıklamada kadınların yaşadığı sorunlar üzerinde duruldu. AKP iktidarının rant ve talan politikaları devam ettiği vurgulanarak Kürt halkına dönük saldırıları aktarıldı.

Son olarak "Virüs evet ancak asıl kapitalizm öldürür", "Krizin de salgının da faturası sermaye sınıfına" denilerek açıklama bitirildi.

"Yaşasın 1 Mayıs!", "Asıl virüs kapitalizm, dünyayı emekçiler kurtaracak!", "Yaşasın 1 Mayıs, biji yek gulan!", "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganları atılarak eylem sonlandırıldı.

EMİNÖNÜ PTT ÖNÜNDE 1 MAYIS AÇIKLAMASI

Salgın nedeniyle işyerleri önlerinde, sokaklarda ve meydanlarda 1 Mayıs'ın birlik, mücadele ve dayanışma çağrısını yükseltmek adına yapılan eylemlerden biri de İstanbul Eminönü PTT önünde gerçekleştirildi.

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde, iş cinayetlerinde yaşamını yitirenler

için saygı duruşu ile başlayan eylemde, 1 Mayıs Marşı eşliğinde devrim şehitleri ve ölen işçiler anıldı. Ardından Eğitim Sen İstanbul 3 Nolu Şube Başkanı Ayfer Koçak, İstanbul 1 Mayıs Platformu'nun açıklamasını okudu.

Koronavirüs salgının emperyalist-kapitalizmin gerçek yüzünü dünya çapında ortaya serdiği belirtilen açıklamada ülkedeki güncel gelişmelere değinildi. Sermaye ve AKP iktidarının koronavirüs salgınını fırsata çevirmeye çalıştığına dikkat çekilen açıklamada şu ifadeler kullanıldı:

"Salgın, politik kazanç elde etme malzemesine dönüştürüldü. AKP'li belediyeler, vakıflar, cemaatler yardım toplayabilir, dağıtabilir ama HDP'li, CHP'li belediyeler, dayanışma ağları yapamaz. Halk can derdindeyken HDP belediyelerine kayyum atandı. Kanal İstanbul projesi kapsamında ihaleye çıktı. Salda Gölü çevresi tarumar edildi. Atatürk havalimanı, sahra hastanesi yapımı bahanesiyle ranta açıldı. Hapishanelere dönük yapılan infaz düzenlemesinde mafyacılar, çocuk istismarcıları, kadın katilleri serbest bırakılırken bir tweet attığı için tutuklanan öğrenciler, haber yapan gazeteciler, rehin tutulan Kürt siyasetçiler, devrimci sosyalistler yok sayıldı. Özgürce konser vermek isteyen Grup Yorum üyesi Helin Bölek, sadece adil yargılanmak isteyen Mustafa Koçak'ın talepleri görmezden gelinerek ölüm oruçlarında hayatlarını kaybetmelerine neden olundu. Bu ölümlere karşı oluşan tepkiye rağmen Grup Yorum üyesi İbrahim Gökçek için de hiçbir adım atılmamakta ısrar ediliyor. Ve bu arada milliyetçilik daha da yükseltilerek, Suriye'de, Libya'da ve Kürt halkına yönelik savaş politikaları sürdürüldü."

"Virüs değil kapitalizm öldürür, Krizin de salgının da faturası sermaye sınıfına! Yaşasın 1 Mayıs! Biji Yek Gulan! Yaşasın sosyalizm!" denilerek sona eren açıklamanın ardından 1 Mayıs sloganlarıyla eylem son buldu.

İzmir'de 1 Mayıs eylemleri

İzmir 1 Mayıs Dayanışma Platformu Gaziemir Serbest Bölge girişinde ve Çiğli merkezde 1 Mayıs eylemleri gerçekleştirdi. Her iki eylem de işçi servislerinin vardiya giriş çıkışına ve akşam vardiya dönüşüne denk getirildi.

Eylemlerde platform adına yapılan açıklamalarda 1 Mayıs'ın 150. yılına vurgu yapılarak, dünyada yaşanan krizlere değinildi. Ayrıca, bu yılki 1 Mayıs'ın dünyada ve Türkiye'de salgın sürecinde karşılandığı belirtilerek; sağlık ve eğitim sistemlerinin dünya ölçeğinde çöktüğüne vurgu yapıldı. Emperyalist dünyanın merkezi olan ABD ve diğer emperyalist ülkelerde bile virüs ile mücadelede iflas ettiğinden bahsedildi. AKP iktidarının ise koronavirüsle mücadele adı altında patronlara teşvik kredileri verirken işçilere açlık ve yoksulluk dayattığı belirtildi. Evde kal çağrıları yapan iktidarın işçileri üretim alanlarına göndermeye devam ettiğinin altı çizildi. İşten çıkarmaların ve ücretsiz izinlerin yasalaştığından bahsedildi. İktidarın koronavirüs salgınına fırsat bilerek sokağa çıkmaya yasaklarını devreye soktuğuna, yine bu bahaneyle 1 Mayıs kutlamasını engellediğine değinildi.

Açıklamanın devamında ise işçi ve emekçilere iş yerlerinde, fabrikalarda ve bulundukları her alanda koronavirüs önlemlerini alarak 1 Mayıs coşkusunu yaşatma çağrısı yapıldı. Eylemlerde sık sık "Yaşasın 1 Mayıs yaşasın mücadelemiz!",

"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" ve "Genel grev genel direniş!" sloganları atıldı. Yapılan basın açıklamalarına çevredeki insanların ilgisi gösterdiği gözlemlendi.

1 MAYIS ÇAĞRISINA ENGELLEME GİRİŞİMİ

Çiğli **Güzeltepe** Mahallesi'nde 1 Mayıs Dayanışma Platformu olarak 1 Mayıs'ı her yerde kutlama çağrısı yapıldı.

Uğur Mumcu Parkı'nda Güzeltepe emekçilerini 1 Mayıs günü evlerinde, iş yerlerinde 1 Mayıs'ı kutlama çağrısı yapmak için toplanıldı. Burada polislin engelleme girişimiyle karşılaşıldı. Yürüyüş yaptırılmayacakları, basın açıklaması için de 4 kişiye izin verecekleri dayatmalarının

da bulunan polise, "Bizler çağrımızı yapacağız" denilerek mahallede müzik ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde mahalle dolaşılmaya başlandı.

Faaliyet sırasında bir süre sonra polis tekrar engellemeye girişimiyle müzik ve konuşmaya izin vermeyeceklerini öne sürdü. 1 Mayıs Dayanışma Platformu'nun kararlı duruşu ile müzik ve ajitasyon eşliğinde mahalle dolaşıldı. Yürüyüş boyunca Güzeltepe emekçileri alkışlar ve zafer işaretleri yaparak destek verdiler.

Yürüyüşün sonunda Firdevs Düğün Salonu önünde gerçekleştirilen program 1 Mayıs marşıyla başladı. Polislin 1 Mayıs çağrısına karşı tahammülsüz tutumu ve engelleme girişimi teşhir edildi. 1 Mayıs'ın önemi üzerinde durulan konuşma-

da, dünyada ve Türkiye'de kapitalist-emperyalist sistemin krizlerinin yarattığı sonuçlara kısaca değinildi. Böylesi bir süreçte koronavirüs salgınına karşı iktidarın kendi rant ve talanları için fırsat kolladığı, sokağa çıkma yasağı ilan etse de işçileri fabrikalara gönderdiği belirtildi. İşten çıkarmaların sözde yasaklandığı iddiasıyla ücretsiz izinlerin yasallaştırıldığı ifade edilen konuşmada, 1 Mayıs'ın koronavirüs bahanesiyle yasaklandığı ifade edildi.

Yapılan konulmalarda "1 Mayıs çağrılarını yapanlara barikat kurmak yerine fabrikalarda koronavirüse rağmen işçileri çalıştıran patronlara barikat kursunlar, kadın ve çocuk taciz ve tecavüzcülere barikat kursunlar" dendi. Program "Yaşasın 1 Mayıs" sloganıyla tamamlandı.

Aynı saatlerde sınıf devrimcileri **Uzundere**'de de işçi ve emekçileri her yeri 1 Mayıs alanına çevirmeye çağırdı. Öncelikle bir açıklama yapıldı ve virüs bahanesiyle işçi ve emekçilerin haklarının gaspedildiğine dikkat çekildi. 1 Mayıs'ın salgınla birlikte kölelik koşullarının dayatıldığı bir dönemde karşılandığı ifade edildi.

Sermayenin sınıf kinyile davrandığı bu dönemde 1 Mayıs'ın kutlanmasının önemine vurgu yapıldı. Tüm mahalledeki emekçilerin 1 Mayıs'ı kullandıktan sonra 1 Mayıs Marşının okunmasının ardından emekçilerin alkışlarıyla açıklama sonlandırıldı.

KIZIL BAYRAK / İZMİR

İzmir'de işçilerden 1 Mayıs eylemleri

Genel-İş 8 Nolu Şube ise Çiğli Belediyesi işçileri ile şantiyede 1 Mayıs açıklaması yapıldı. Sabah 10.30'da başlayan 1 Mayıs programına BDSP ve EİB katıldı. 1 Mayıs programına, ölüm orucunda ölümsüzleşen Mustafa Koçak ve Helin Bölek anılarak başlandı. Grup Yorum üyesi İbrahim Gökçek'in yaşaması için Grup Yorum üzerindeki baskıların son bulması istendi. Devamında, Çiğli Belediyesi müzik korosunun türkü ve marşları Grup Yorum için söyleyeceği vurgusuyla müzik dinletisi yapıldı.

Dinletinin ardından işçi sınıfının mücadelesinde şehit düşenler adına saygı duruşuyla devam eden program, Genel-İş 8 Nolu Şube adına konuşmayla sürdü. Konuşmada dünyada ve Türkiye'deki krize değinilerek koronavirüs

salgınının faturasının işçi ve emekçilere kesilmeye çalışıldığına dikkat çekildi. Acil üretim ve hizmet birimleri dışında tüm işçilere ücretli/ıdari izin verilmesi talebi vurgulandı.

Koronavirüs sürecinde 1 Mayıs'ın karşılandığı, eylemlerin yasaklandığı bir dahaki 1 Mayıs'ın alanlarda daha güçlü kullanacağı ifade edilerek 1 Mayıs'ın ruhuyla mücadele edecekleri ifade edilerek konuşma tamamlandı.

Yine gün boyu 1 Mayıs açıklamaları devam etti. Sağlık Emekçileri Sendikası

(SES) ise saat 10.30'da **Çiğli Araştırma Hastahanesi**'nde 1 Mayıs açıklaması yaptı. Açıklamaya Ege İşçi Birliği de destek verdi. Açıklamada "Sağlık hizmetini üretenler olarak emeğimize sahip çıkıyor, Yaşasın 1 Mayıs diyoruz!" vurgusu yapıldı. Salgınla mücadele ederken yitirilen emekçiler anıldı. Açıklamada; insan onuruna yaraşır bir gelecek ve çalışma koşulları; barış içinde savaşırsız, sömürsüz bir dünyada yaşama ve yaşatma talepleri dile getirildi. Devamında "Taleplerimizi tüm dünya emekçileri

ile birleştirerek tek ses/tek yürek olarak haykırdığımız 1 Mayıs'ı bu yıl işyerlerimizde salgına karşı önlemlerimizi alarak karşıladık" denildi.

"İnsanlığı ve doğayı öldüren sömürü düzenine mahkûm değiliz!" sözleriyle başka bir dünyanın mümkün olduğu vurgulanarak açıklama tamamlandı.

Ege Üniversitesi'nde ise saat 12.30'da 1 Mayıs açıklaması gerçekleştirildi. İzmir 1 Mayıs Dayanışma Platformu pankartları ve önlükleri ile bu açıklamaya da katıldı.

SES, ülke çapında olduğu gibi İzmir'deki bir dizi hastanede de 1 Mayıs açıklaması yaparak Koronavirüs nedeni ile ölen meslektaşlarını andı.

KIZIL BAYRAK / İZMİR

İzmit'te yasağa rağmen 1 Mayıs kutlaması

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin 30 Nisan Perşembe günü 1 Mayıs'ı kutlamak için yaptığı başvuru, İzmit Kaymakamlığı tarafından eyleme sadece dörtlü bileşenden 5 kişilik bir katılım dayatması ile yanıtlandı. Buna rağmen Kaymakamlığın yasağı tutumu tanınmayarak, sendikalar, ilerici-devrimci kurumlar bugün 14.00'te İzmit İnsan Hakları Park'ında yan yana geldi.

"Üreten biziz! Öldüren düzene karşı birleşelim! Yaşasın 1 Mayıs" pankartının arkasında, fiziki mesafeye dikkat ederek maskelerle yan yana gelen kurum temsilcileri adına basın açıklamasını DİSK temsilcisi okudu.

Açıklama; "On yıllardır dünya halkla-

rına sınırsız bir emek ve doğa sömürü, savaşlar, ekonomik krizler, artan eşitsizlikler, yoksulluklar, işsizlik dışında hiçbir şey sunamayan bu düzen küresel salgın ile beraber büyük bir uygarlık krizi yaşıyor." sözleri ile başladı.

Açıklamanın devamında salgın koşullarında bile işçi ve emekçilerin fabrikalarda, atölyelerde, kamu kurum ve kuruluşlarında, şantiyelerde ölümle burun buruna çalıştırıldığı belirtildi. Zorunlu işlerde ise gerekli önlemleri almadan emekçileri çalıştıran bu düzenin, işçi ve emekçileri üretimdeki herhangi bir araç gereçten farksız bir meta olarak gördüğü vurgulandı. Tüm bunların sadece sermayenin akıldışı düzeninin çarkları dönsün diye yapıldığı ifade edildi.

2020 1 Mayıs'ının, bu gerçekliğin en çıplak haliyle görüldüğü ve bunun karşısında işçi sınıfının başka bir dünya, yeni bir toplumsal düzen iradesinin dünya çapında haykırıldığı bir kırılma anı olarak tarihe geçeceği vurgulanarak "Biz yeni bir toplumsal düzen istiyoruz!" denildi.

Açıklamada, salgın sürecine emekçilerin egemen olduğu bir toplumsal düzende girilseydi her şeyin daha farklı olacağını altı çizildi. Devamında "Toplumsal zenginliğe el koyan '%1'in değil, toplum yararını esas alan bir toplumsal düzen kurmak için seferber olacağız! Yeni bir toplumsal düzeni emek ile bilim ile kuracağız!" denilerek açıklama sonlandırıldı.

Açıklama esnasında sık sık "Yaşasın 1 Mayıs!", "Bji Yek Gulan!", "Sermayeye değil emekçiye bütçe!", "İnsanca yaşamak istiyoruz!" sloganları atıldı.

TOMİS ve BDSP'nin de katıldığı eylem 1 Mayıs günü her yerde 1 Mayıs'ın sesini yükseltme, her yeri 1 Mayıs alanına çevirme çağrısı ile son buldu!

KIZIL BAYRAK / KOCAELİ

BDSP'den Gebze'de 1 Mayıs eylemi

AKP iktidarı koronavirüs salgınına bahane ederek 1 Mayıs'ta sokağa çıkma yasağı ilan etti.

Yasak öncesi Gebze Sendikalar Birliği Kent Meydanı'nda eylem yapmak için Kaymakamlığa başvurmuştu. Kaymakamlık ise eylemin önce 20 kişi, daha sonra da 5 kişi ile yapılmasını dayattı. Dayatmalara boyun eğen Gebze Sendikalar Birliği, Gebze Petrol-İş'te basın toplantısı yaptı.

Sınıf devrimcileri ise Gebze'de yaptıkları basın açıklaması ile 1 Mayıs'ın yasaklanamayacağını göstererek, işçi ve emekçileri 1 Mayıs vesilesi ile mücadeleye çağırdı. Gebze Çarşı'da saat 13.00'ta başlayan eylemde geçmiş yüzyıllarda işçi sınıfının insan onuruna yakışır bir yaşam ve çalışma koşulu için verdikleri mücadele ile 1 Mayıs'ı kavga günlerimize eklediği belirtildi. Güncel koşullara da değinilen konuşmada Trelleborg'da 70 işçinin işten çıkarıldığı, Farplas'ta daha deneme süreleri dolmayan onlarca işçinin ekmeksiz bırakıldığı teşhir edilerek, sermayedarların salgın koşullarını fırsata çevirdiği vurgulandı.

Ardından basın açıklamasına geçildi. Açıklamada "evde kal" riyakârlığına değinilerek, işçilerin yaşam hakkının yok sayıldığı söylendi. Sermaye iktidarının "sermaye için destek paketi" teşhir edildi. Son olarak tüm işçi ve emekçiler "insanca bir yaşam için sosyalizm" mücadelesini büyütme çağrıldı.

Açıklamanın ortasında sivil ve resmi polisler ve çevik kuvvet ekibi gelerek taciz girişiminde bulundu. Polisin tacizlerine rağmen açıklama Hasan Hüseyin Korkmazgil'in "Bıçak Kemikte" şiiri hep birlikte okunarak devam ettirildi. Eylem sloganlarla bitirildi.

KIZIL BAYRAK / GEBZE

Gebze Sendikalar Birliği'nden ruhuna aykırı 1 Mayıs

Yüzbinlerce işçinin çalıştığı, koronavirüs salgınının çok yaygın olduğu, sermayenin kârı uğruna işçilerin hayatının hiçe sayılarak üretimin devam ettirildiği Gebze'de işçi sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs sendikal bürokrasinin engeliyle karşılaştı.

Birleşik Metal-İş 1 ve 2 Nolu Şube, Çelik-İş Sendikası, Petrol-İş Sendikası, Eğitim Sen, Lastik-İş, Tek Gıda-İş, Kristal-İş, Tez-Koop-İş'in içerisinde olduğu Gebze Sendikalar Birliği, Kaymakamlık'ın yasağına boyun eğerek basın toplantısı yapmakla yetindi.

1 Mayıs için Kaymakamlık'a başvurarak izin almaya çalışan Gebze Sendikalar Birliği, Kaymakamlık'ın "20 kişiyi geçmesin", "katılacakların isimlerini gönderin" vb. dayatmalarını kabul ettiler. Yüzbinlerce işçinin yaşadığı, on binin üzerinde sendikalı işçinin çalıştığı

ilçede, bu dayatmalara bir yenisi daha eklendi. Gebze Sendikalar Birliği'nin 1 Mayıs'ı temsili katılımı 20 kişiyi geçmeyecek şekilde yapmayı kabul etmesi de sorunken, Kaymakamlık'ın son anda "5 kişiyi geçmesin" dayatmasını öne sürdü. Bu dayatmaya boyun eğen Sendikalar Birliği'nin Petrol-İş Gebze Şubesi'nin toplantı salonunda bir basın toplantısıyla 1 Mayıs'ı geçirtirdi.

SÖZDE "YENİ BİR TOPLUMSAL DÜZEN" VURGUSU

Kaymakamlık'ın tutumunu eleştirip "Yeni bir toplumsal düzen adına yaşasın 1 Mayıs diyoruz" denilen basın toplantısında acil talepler sıralandı.

Açıklama "Kapitalizm sağlığa zararlıdır. Bugün dünyanın da memleketin de sağlığı ve geleceği yeni bir toplum-

sal düzenin kurulmasına bağlıdır. Halkın sağlığının ve geçiminin güvence altında olduğu yeni bir toplumsal düzen için 1 Mayıs'ta sesimiz yükseltiyoruz. Yeni bir toplumsal düzeni emek ile bilim ile kuracağız" denilerek bitirildi.

Basın toplantısına CHP İlçe Başkanı, Emek Partisi İlçe Başkanı ve Sol Parti ilçe yöneticisi de katıldı.

İşçi sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs'a dahi sahip çıkmayan ve Kaymakamlık'ın dayatmalarıyla 5 kişilik basın toplantısıyla bu günü geçiştirenlerin bu iddialı açıklamasının karşılığı yoktur. Öne sürülen "yeni toplumsal düzen" ve talepler ancak çetin bir mücadeleyle elde edilebilir. Ki bu da sermaye devletinin baskı ve saldırılarına karşı işçi sınıfının birliği ve mücadelesiy-le olabilir.

KIZIL BAYRAK / GEBZE

AİM 1 Mayıs'ı 'evde kalamayanlar' ile kutladı

Covid-19 salgınının ve sokağa çıkma yasağının gölgesinde geçen 2020 1 Mayıs'ında işçi ve emekçiler çeşitli biçimlerde taleplerini dile getirmeye, 1 Mayıs'ın sınıfsız ve sömürsüz bir dünya çağrısına yanıt vermeye devam ediyorlar.

Ankara İşçi Meclisi (AİM) de 1 Mayıs planlamaları çerçevesinde sabah saatlerinde sokağa çıkma yasağına ve resmi tatile rağmen çalışmak zorunda bırakılan işçilerle buluştu.

Hazırladıkları 1 Mayıs tişörtleriyle, 1 Mayıs Marşı'nın yazılı olduğu kartlarla süslenen kızıl karanfillerle hastaneleri ve marketleri ziyaret eden AİM'liler sağlık ve market işçilerinin 1 Mayıs'larını kutladılar; birlik, mücadele ve dayanışma çağrısı yaptılar. Ayrıca AİM'liler bugün resmi tatil nedeni ile çalışmayan ancak salgın sürecinde en ağır koşullarda çalışmaya devam eden kargo işçilerine de kızıl karanfillerini dün gerçekleştirdikleri ziyaretlerle ulaştırdılar.

Ziyaretlerden ve böyle bir günde hatırlanmaktan duydukları memnuniyetlerini dile getiren işçiler 1 Mayıs günü çalışmak zorunda bırakılmaları karşısında ise "Bizi böyle bir günde nasıl rezil ettiklerini herkes görsün!" diyerek tepkilerini dile getirdiler.

Ankara İşçi Meclisi, gerçekleştirdiği ziyaretlerde ve yürüttüğü çalışmalar-

da tüm işçi ve emekçileri akşam saat 20.20'den itibaren bulunduğu her alanda 1 Mayıs Marşı'nı söylemeye çağırıyor.

1 MAYIS EYLEMİNE POLİS SALDIRISI

Ankara Tuzluca'yır'da Aka-Der, Alıntı-ri, BDSP, DAD, Devrimci Parti, HDK, ESP, HDP, Partizan'ın örgütleyicisi olduğu 1 Mayıs eylemi gerçekleştirildi.

Tuzluca'yır'da kortej oluşturularak sloganlar eşliğinde yürüyüş gerçekleştir-

rildi. Yürüyüş boyunca "Yaşasın 1 Mayıs, bîji yek gulan!", "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganları atıldı.

Yürüyüşün ardından devrim şehitleri adına 1 dakikalık saygı duruşuna geçildi. Sonrasında basın metni okundu.

Sermaye ve AKP iktidarının ücretsiz izin dayatmasına, salgınla birlikte yeterli önlemleri almamasına, işçi ve emekçile-

re reva gördüğü sağlıksız çalışma koşullarına değinilen açıklamada, baskıya ve sömürüye karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Eylemin ardından polis saldırısı gerçekleşti. 5 kişinin gözaltına alındı. Gözaltına alınan 3 BDSP'li ve 2 Aka-Der üyesine "Umumi Hıfzıssıhha Kanunu"ndan 3.150'şer lira para cezası kesildi. Gözaltılar Devlet Demiryolları hastanesinden serbest bırakıldılar.

KIZIL BAYRAK / ANKARA

Kayseri'de Emek ve Demokrasi Platformu başından itibaren koronavirüs salgını koşullarında bile 1 Mayıs'ı kutlama kararlılığı ile hareket etti. Bu çerçevede çeşitli araçlarla 1 Mayıs çağrısını işçi ve emekçilere ulaştırmak için çaba gösterdi.

Kayseri Emek ve Demokrasi Platformu bileşenleri 30 Nisan'da Kayseri kent meydanındaydılar. Salgın nedeniyle sosyal mesafeyi koruyarak basın açıklaması gerçekleştirdiler. Basın açıklamasını Eğitim-Sen Şube Başkanı ve KESK dönem sözcüsü Sedat Ünsal okudu. Sedat Ünsal basın açıklamasını okumadan önce salgında yaşamını yitiren Disk Dev Yapı İş İstanbul Avrupa yakası temsilcisi Hasan Oğuz şahsında, 1 Mayıs ve emeğin korunması mücadelesinde ölümsüzleşenleri selamladı.

Sedat Ünsal işçi ve emekçileri öldüren düzene, kapitalizme karşı işçi ve

Kayseri'de 1 Mayıs eylemi

emekçileri mücadeleye çağırdı. Ünsal; "Kapitalist sistemin yol açtığı savaşlar, ekonomik krizler, işsizlik, eşitsizlik, yoksulluk, güvencesizlik, işçi cinayetleri, kadın bedeni ve emeği sömürsü insanlığı, dünyayı yok oluşun eşiğine getirdi. Salgın düzenin nasıl çürüdüğünü, çöktüğünü kamusal hizmetlerin piyasalaştırılmasının kitlesel ölümlere nasıl zemin sunduğunu en açık, en dramatik hali gözler önüne serdi" dedi.

1 Mayıs'ta alanlarda olmanın önemi- ne değinen Ünsal; "Uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü için sembolik de olsa alanlarda, Taksim Meydanı'nda, sendikalarımızda, evlerimizde, ücretsiz PDF Kırp Arşivi: <http://arşivi.org>

balkonlarımızda, 1 Mayıs Marşı'mızı hep birlikte söyleyelim. Baharın coşkusuy- la güzel günler göreceğimizin inancıyla pankartlarımızı sallayalım, sloganları- mızı haykıralım" dedi.

AKP iktidarının işçi sınıfına ve emekçilere yönelik saldırılarına değinen KESK Dönem Sözcüsü, Sedat Ünsal konuşma- sının devamında şunları söyledi:

"Ülkemizde salgın, yaşam ve çalışma koşullarının çok ağırlaştığı, işsizliğin rekor üzerine rekor kırdığı, krizin fatu- rasını işçi ve emekçilere çıkarmak için ciddi adımların atıldığı, yandaş konfe- derasyonlarla yapılan satış sözleşme- siyle kamu emekçilerinin sefalet ve açlık sınırında yaşam mücadelesi verdiği bir

dönemde patlak verdi. İktidar gerek- li tedbirleri zamanında almadığı gibi, 'çarkalar dönsün' diyerek fabrikalarda inşaatlarda binlerce işçiyi 'ya salgından ya da açlıktan ölüm' seçenekleriyle baş- başa bıraktı"

1 Mayıs eylemine Emek ve Demok- rasi Platformu'nun öznesi olan DİSK, KESK, demokratik kitle örgütleri, BHH ve Emek Partisi destek verdi.

BDSP ve Kayseri İşçi Birliği ise özgün araçlarla 1 Mayıs çağrısını işçi ve emekçi kitlelere duyurmak için özel çaba içinde oldu. Bugün de BDSP ve Kayseri İşçi Bir- liği 1 Mayıs'a ilişkin dövizleriyle açıkla- mada yerini aldı.

Basın açıklaması boyunca "Yaşasın 1 Mayıs İşçi Bayramı!", "Ücretli izin isti- yoruz!", "Korona değil kapitalizm öldü- rüyor!", "Birleşe birleşe kazanacağız!" sloganları haykırıldı.

KIZIL BAYRAK / KAYSERİ

Dört bir yanda 1 Mayıs

Koronavirüs salgınına rağmen dört bir yanda 1 Mayıs eylemleri gerçekleştirildi. Fiziki mesafe kurallarına uygun olarak gerçekleştirilen eylemlerde işçi ve emekçiler taleplerini haykırdı.

Adana'da Adana Emek ve Demokrasi Güçleri, Uğur Mumcu Meydanı'nda ortak 1 Mayıs kutlaması gerçekleştirdi. Dün gerçekleştirilen eylemde "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan!" sloganları atıldı. Polis eyleme katılımı 20 kişi ile sınırlandırmak istedi. Kısa süreli gerginlikler olan eylem açıklama sonrası sonlandırıldı.

Antakya'da üç ayrı 1 Mayıs eylemi dün gerçekleştirildi. DİSK, KESK, TMMOB, HTO "Yaşasın 1 Mayıs" diyerek eylem gerçekleştirdiler. İkinci olarak HDP, SYKP, EMEP, TİP ve SODAP 1 Mayıs eylemi gerçekleştirdiler. Üçüncü eylem ise Halkevleri, Kaldıraç, TÖP-G 1 tarafından gerçekleştirildi.

Balıkesir'de Alihikmetpaşa Meydanı'nda, **Edremit'te** Şehit Hamdi Bey Meydanı'nda, **Bandırma'da** Cumhuriyet Meydanı'nda ve **Ayvalık'ta** Cumhuriyet Meydanı'nda, sendikalar, odalar ve siyasi partilerin temsilcilerinin katılımı ile gerçekleştirilen basın açıklamalarında işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'ı kutlandı.

Bursa'da Fomara Meydanı'nda yapılacak eylemi iptal eden DİSK, KESK, TMMOB, TTB açıklamayı Bursa Akademik Odalar Birliği önünde gerçekleştirdi. **Gemlik'te** ise Gempport limanında çalışan işçiler, işyerlerinde 1 Mayıs'ı kut-

ladılar.

Çorum'da Çorum 1 Mayıs Platformu tarafından yapılan 1 Mayıs eylemi Kadeş Barış Meydanı'nda, gerçekleştirildi. Fiziksel mesafe kurallarına dikkat edilerek gerçekleştirilen eylemde yapılan açıklamada şunlar belirtildi:

"Sermaye değil halk egemenliğini esas alan, sömürüye karşı emeğin haklarını koruyan, toplumsal zenginliğe el koyan yüzde 1'in değil toplumun yararını esas alan yeni bir toplumsal düzenin kurulması şarttır."

Çanakkale Gestaş'da, **Zonguldak** TTK Limanı'nda, **İstanbul** Şehir Hatları İşletmeleri, İstanbul Deniz Otobüsleri, **İzmir** Deniz Limanı'nda 1 dakika düdük çalındı. Uluslararası Deniz Ticaret Odası ve ITF'nin kararıyla yapılan eylem 1 Mayıs için gerçekleştirildi.

Dersim'de Emek ve Demokrasi Platformu 1 Mayıs'ı Seyit Rıza Meydanı'nda gerçekleştirdiği eylem ile kutladı. Eylemde 77'de ve 10 Ekim Ankara Katliamı'nda katledilenler için saygı duruşu yapıldı. Platform adına yapılan açıklamada mücadeleyle yükseltme çağrısı yapıldı.

Dersim'de DİSK'e bağlı Enerji-Sen üyesi işçiler AKSA'ya ait Fırat Elektrik Dağıtım AŞ önünde 1 Mayıs'ı kutladılar. "Asıl salgın sermayedir" denilen açıklamada slogan atılarak sonlandırıldı.

Dersim Burmacevit Köyü'ndeki köylüler de 1 Mayıs'ı yaptıkları açıklama ile kutladılar. Üretici köylüler olarak taleple-

rini sıralayarak eylemi sonlandırdılar.

Elazığ'da KESK Şubeler Platformu, Hozat Garajı Meydanı'nda yaptığı açıklamayla 1 Mayıs'ı kutladı.

İskenderun'da ise emek ve demokrasi güçleri adına 1 Mayıs eylemi gerçekleştirildi.

İstanbul'da Türk-İş, Hak-İş, Birleşik Kamu-İş, HakSen, Sağlık Hizmetleri Sendikası, Sivil Memurlar Sendikası sırasıyla Taksim Meydanı'na gelerek Taksim Anıtı'na çelenk bıraktı.

İstanbul Avcılar'da belediye işçileri şantiyede 1 Mayıs kutlaması gerçekleştirdi. Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şubesi'nin düzenlediği eylem ile 1 Mayıs kutlandı.

Lüleburgaz'da ise Emek Platformu Lüleburgaz Kongre Meydanı'nda 1 Mayıs açıklaması gerçekleştirdi.

Malatya'da Emek ve Demokrasi Güçleri, Emeksiz Üst Kavşağı'nda bir araya gelerek 1 Mayıs'ı kutladı.

Mersin Limanı'nda çalışan Liman-İş üyesi işçiler video çekerek 1 Mayıs'ı kutladı.

Samsun'da iki ayrı eylem yapıldı. KESK, DİSK, TÜRK-İŞ, TTB ve TMMOB, İstiklal Caddesi Süleymaniye Geçiti'nde temsili 1 Mayıs eylemi gerçekleştirdi. Samsun Emek ve Demokrasi Güçleri de Cumhuriyet Meydanı'nda bir araya gelerek 1 Mayıs'ı kutladı.

İstanbul'da 1 Mayıs şehitleri anıldı

İstanbul 1 Mayıs Platformu, 1 Mayıslar'da katledilenleri 30 Nisan'da gerçekleştirdiği basın açıklamalarıyla anıdı.

DİSK, TMMOB, KESK, İstanbul Tabip Odası yöneticilerinin yanı sıra, 1 Mayıs Platformu'ndaki siyasi parti ve örgütlerden sınırlı sayıda temsilcinin katılımıyla anma gerçekleştiriliyor.

İlk olarak, Taksim'de '77 1 Mayıs'ında katledilenler, **Kazancı Yokuşu**'nda düzenlenen açıklama ile anıldı. Anmada 1 Mayıs Platformu adına DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu platform adına açıklamayı yaptı. 9'u kadın 34 kişinin katledilmesini lanetlenerek '77 1 Mayıs şehitleri anıldıktan sonra **Şişhane Parkı**'na yürüyüş yapıldı. Burada, 1 Mayıs 1989'da katledilen Mehmet Akif Dalcı anıldı. İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Dr. Osman Öztürk Dalcı'yı anarak konuşma gerçekleştirdi. KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ayfer Koçak da söz aldı ve salgında da çalışmaya mahkum edilen işçilerin yaşamının hiçe sayıldığına dikkat çekti.

Kadıköy'de '96 1 Mayıs'ında katledilen işçi-emekçiler Hasan Albayrak, Dursun Odabaş ve Yalçın Levent için anma gerçekleştirildi.

TAKSİM ANMASINA SALDIRI

Koronavirüs salgınına bahane eden AKP iktidarı 1 Mayıs'ta sokağa çıkma yasağı ilan etti. Yasağa rağmen "1 Mayıs yasaklanamaz" diyerek Taksim Anıtı'na çelenk bırakmak isteyen sendika ve meslek örgütleri temsilcilerine polis saldırdı.

DİSK önünde toplanan sendika ve meslek odaları temsilcileri Taksim Anıtı'na çelenk bırakmak istediler. Temsili heyetin Taksim'e yürütmesine izin vermeyen polis eyleme saldırdı. Sendika ve meslek örgütü temsilcilerinin arasında olduğu 24 kişi gözaltına alındı.

Mersin'de 1 Mayıs açıklamaları

Devletin Covid-19 salgınına fırsata çevirerek 1 Mayıs'ı yasaklamasının ardından, Mersin'de 30 Nisan günü işçi ve emekçi sendikaları tarafından temsili 1 Mayıs kutlamaları yapıldı. Tümtis, Yol İş, Birleşik Metal İş, Genel İş, Sağlık Emekçileri Sendikası ve Tüm Bel Sen örgütlü oldukları iş yerleri önünde çeşitli açıklamalar yaptılar.

Mersin Cumhuriyet Meydanı'nda ise Emek Demokrasi Platformu tarafından 10 kişilik temsili katılımı bir basın açıklaması yapma kararı alındı. Eylem saati geldiğinde meydana çeşitli sendika ve kitle örgütlerinden yaklaşık 30 kişi toplandı. Tertip komitesiyle yaptıkları anlaşmayı gerekçe gösteren kolluk güçleri, 10

kişiden fazla katılımı yapılacak bir eyleme izin verilmeyeceğini söylediler. Sosyal mesafeye dikkat edilerek meydana toplanmış olan işçi ve emekçiler bu yaklaşımı protesto ettiler.

Yapılan konuşmalarda asıl amaçlananın 1 Mayıs'ı yasaklamak olduğu, sosyal mesafeyi ihlal edenlerin kolluk güçleri olduğu dile getirildi. Toplanma yerinde açıklama yapan Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TESKTİL) Çukurova Temsilciliği ise başta Mersin olmak üzere tüm kentlerde tekstil işçilerinin salgın başladığından beri işçi sağlığını tehdit eden riskli koşullarda çalıştırıldıkları, gerekli hiçbir önlemlerin alınmadığı ve denetimin yapılmadığı, bu nedenle işçilerin ko-

ronavirüse yakalanıp hayatını kaybettiği dile getirildi. Sözde önlem adı altında 1 Mayıs'ı yasaklayanların, gerek sokağa çıkma yasağı ilen edilen, gerekse diğer günlerde işçi sağlığını düşünmediği ifade edildi.

10 kişilik tertip komitesi ise kendini kitleden kopararak polisin gösterdiği yerde açıklama yaptı. İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta emekçileri bölen bu tutum DEV TESKTİL tarafından sloganlarla protesto edildi. Polis barikatının gerisinde kalan emekçiler ise 1 Mayıs marşları ve sloganlarla bu duruma tepki gösterdi.

<https://rantey.org>

KIZIL BAYRAK / MERSİN

Anti-faşist zaferin 75. yıldönümü...

Hitler faşizmini sosyalist Sovyet h

İnsanlık tarihinin tanık olduğu en kanlı ve en tahrip edici savaş oldu ikinci emperyalist dünya savaşı. Modern barbarlık sistemi olan kapitalist emperyalizmin yolaçtığı akıllalmaz bir kıyım savaşıydı bu. 60 ülkeyi içine alan bu savaşta 50 milyon insan yaşamını yitirdi, 55 milyon insan sakat kaldı.

Bunalım içinde debelenen kapitalizmin özbeöz çocuğu olarak yükseldi Hitler... Sosyalizmi kurma yolunda önemli mesafeler alan Sovyetler Birliği'ne karşı kapitalist dünyanın saldırı üssü olarak kullanıldı Alman faşizmi... Bunalımın yolaçacağı bir devrimci dalga korkusuyla da hareket eden emperyalist Batı, Sovyetler Birliği'nin tüm çabalarına rağmen, Hitler'in Avrupa'daki ilerleyişini durdurmak için kaydedeğer hiçbir şey yapmadı. Hitler Almanya'sı önce Avusturya'yı ilhak etti. Batılı emperyalist devletlerin teslimiyetçi Münih komplosundan güç alarak ardından Çekoslovakya'yı işgal etti. Nihayet Polonya'ya saldırısıyla savaş resmen başlamış oldu. Alman orduları 8 ay gibi kısa bir süre içinde Batı Avrupa'nın önemli bir bölümünü ele geçirdiler. Böylece Batı'yı sağlam bir cephe gerisi haline getiren Hitler, bu işgal sayesinde daha da güçlendirdiği savaş makinasını Sovyetler Birliği üzerine sürdü.

Bütün güçlerini seferber eden, son derece donanımlı ve deneyimli bir orduya sahip bulunan Alman faşizmi, birkaç ay içinde Sovyet topraklarının önemli bir bölümünü ele geçirdi. Alman tümenleri Leningrad, Moskova ve Stalingrad'a dayandı.

Sosyalizmin ilk ciddi sınavıydı bu savaş. Batılı emperyalistler sosyalizmin bu ilk devletinin savaşın yıkıntıları altında kalacağı beklentisi içindeydiler. Ancak Hitler'in faşist sürüleri Volga'dan öteye geçmeyi başaramadılar. Yalnızca Kızıl Ordu ile değil, dişile tırnağıyla savaşan özverili ve kararlı bir halkın topyekûn direnişiyle karşı karşıya kaldılar. Stalingrad'da yalnızca sokak sokak, ev ev değil, oda oda verilen inanılmaz bir direniş ortaya konuldu; taşla, bıçakla, sıcak suyla savaşıldı. 182 gün büyük olanaksızlıklar içinde sürdürülen böylesine özverili bir direniş sayesinde ki, Stalingrad düş-

Berlin'e orak-çekiçli kızıl bayrağı Sovyet Kızıl Ordu birlikleri diktiler!..

mana geçit vermedi. Moskova'da ve Leningrad'da emekçiler tarafından halk alayları kuruldu. Leningrad tam 900 gün faşist kuşatmaya direndi. İşçiler, kolhozcu köylüler ve aydınlardan oluşan savaşı birlikler Kızıl Ordu ile kenetlenerek bu faşist sürüleri geri püskürttüler. İşgal bölgelerinde de yoğun bir partizan savaşı yürütülerek Alman ordusuna ağır kayıplar verdirildi.

"Hitler bir imha savaşı istiyor. Ona istediğini vereceğiz!" demişti Stalin. Sosyalist Sovyet ülkesi bu vaadi büyük bir kahramanlıkla gerçekleştirdi. Olağanüstü bir çaba ile bütün güçlerini seferber eden Sovyet halkları, bu insanlık düşmanı savaş makinasını imha etmeyi başardılar.

Burjuva Fransa birkaç hafta içinde teslim alınmış, Hitler'in ordusu ciddi bir direnişle karşılaşmadan Paris'e girmişti. Topraklarının önemli bir bölümü işgal altında bulunan, sanayisinin üçte ikisi tahrip olan sosyalist Sovyetler Birliği'nde ise, inanılmaz bir topyekûn direniş orta-

ya konuldu.

BU NASIL MÜMKÜN OLABİLMİŞTİ?

Bu savaşta karşı karşıya gelen iki karşıt toplumsal-politik sistemdi. Kapitalist sistemin çürümüşlüğü'nün ve kokuşmuşluğunun en çıplak ifadesi olan Alman faşizmi, sosyalizme karşı bir ölüm-kalım savaşı açmıştı. Sovyet halkı bunun bilincindeydi. Büyük acılara ve yoksunluklara katlanarak yepyeni bir toplumu kurmanın mücadelesine girişmiş ve bunda önemli mesafeler elde etmiş olan Sovyet insanı, davasının haklılığına derinden inanıyordu. Uğruna savaşıacağı sağlam değerlere sahipti. Bunun sağladığı moral üstünlükle olağanüstü bir savaşma gücü ortaya koyabildi. Bütün bir ülke adeta tek bir savaş karargahı haline getirildi. Örgütlü ve sağlam bir cephe gerisine, dinamik yedek güçlere sahip olan Kızıl Ordu ile, onunla omuz omuza savaşan bir halkın zaferiydi elde edilen...

Sovyet halkı yalnızca kendisine yöne-

len bu tehlikeyi ezip geçmekle kalmadı. Savaşın en büyük yükünü omuzlayarak, en ağır bedelleri ödeyerek bütün Avrupa halklarını da Hitler belasından kurtardı. Savaş Avrupa halkları için de tam bir yıkım olmuştu. Binlerce insan kurşuna dizilmiş, cezaevlerine ve toplama kamplarına doldurulmuştu. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden toplanan 12 milyon işçi, bu kıyım makinasının emrinde en ağır koşullarda çalışmaya zorlanmıştı. İğrenç ve insanlık dışı bir imha hareketi ile milyonlarca Yahudi katledilmişti. Avrupa adeta bir hapishane görünümü almıştı.

Sovyet halkının ortaya koyduğu görkemli direniş işgal altında bulunan halklara büyük bir moral verdi. 1941 sonbaharından itibaren Avrupa'da anti-faşist yeraltı direnişleri yaygınlaşmaya başladı. Hitler bir yıldırım hareketi ile Sovyetler Birliği'ni kısa sürede ezip geçeceğini hesaplıyordu. Bunu başaramadığı gibi, cephe gerisi de zayıflamaya başladı. Fransa, İtalya, Yugoslavya, Çekoslovakya, Yuna-

Halkları ezdiler!..

nistan, Bulgaristan, Arnavutluk vb. ülkelerde anti-faşist halk hareketleri giderek güç kazandı.

Bu savaşta en ağır bedeli Sovyet halkları ödedi. Hitler faşizmiyle tek başına savaşmak zorunda kaldıkları içindir ki, 27 milyona yakın Sovyet insanı yaşamını yitirdi. 25 milyon insan evsiz kaldı. 1710 kent, 70 bin köy yakılıp yıkıldı. Yaklaşık 32 bin işletme yok edildi. 65 bin kilometre uzunluğundaki demiryolunu yıkıldı. 98 bin kolhoz, 5 bin sovhöz ile makine ve traktör istasyonları talan edildi...

Anti-Hitlerci ittifakın emperyalist kanadı söz verdiği "ikinci cephe"yi bir türlü açmadı. İki yıl boyunca Sovyetler Birliği'ni büyük ve kaba bir ikiyüzlülükle oyalayıp durdu. Böylece faşist Almanya'yla süren savaşın tüm yükü Sovyet halklarının omuzlarına bindi. Elbette ki ikiyüzlü emperyalistler çok bilinçli bir sinsi davranış içindeydiler. Amaç, savaşı sürdürmekte olan tarafların birbirlerini yıpratıp güçten düşürmelerini beklemektir. Böylece zamanı geldiğinde devreye girecek, durum üzerinde hakimiyet kuracak, kolay yoldan savaşın gerçek galipleri olup çıkacaklardı.

Ancak Hitler ordusuna öldürücü darbeyi vuran ve onu gerisin geri Avrupa'ya sürmeye başlayan şanlı Kızıl Ordu, tüm bu aşağılık hesapları altüst etti. Sovyet Kızıl Ordusu'nun karşı konulmaz bir mutlak zafere doğru yürüdüğünü ve komünistlerin önderliğindeki direniş hareketlerinin çeşitli Avrupa ülkelerinde inisiyatif ele aldığını gördükleri andan itibaren ki, ABD ve İngiliz emperyalistleri nihayet harekete geçmek zorunda kaldılar. Savaşın uzaması, tüm kayıplarına rağmen Sovyetler Birliği'ni zayıflatmak bir yana, onun birçok bakımdan daha da güçlenmesine yolaçıyordu. Savaş koşullarına rağmen Sovyet ekonomisi olağanüstü bir gelişme dinamizmi göstermişti. 1940 yılı ile kıyaslandığında, uçak üretimi dört, top üretimi yedi, tank üretimi sekiz katına ulaşmıştı. Demir ve kömür üretiminde çok büyük oranlarda artış kaydedilmişti. Sovyetler kullandıkları savaş malzemesinin %80'ini kendileri üretiyorlardı. Sovyet halkı kendi güç ve olanaklarıyla Hitler'i ülkesinden kovmakla kalmamış, hızla Av-

rupa'ya doğru ilerlemeye başlamıştı. En önemlisi de, Sovyet rejimi Avrupa halkları nezdinde büyük bir itibar kazanmıştı. Avrupa'da gelişen direnme hareketi giderek güçleniyor ve komünistler anti-faşist halk hareketinin öncü güçleri haline geliyorlardı. Komünist partilerinin üye sayısı büyük bir hızla artmaya başlamıştı. Emperyalistlerin söz verdikleri "ikinci cephe"yi açmayı biraz daha geciktirmeleri durumunda, Avrupa'ya zafer bayrağı tümüyle Sovyetler Birliği ve devrim yolu-nu tutacak halklarca dikeceklerdi.

İşte İngiliz ve Amerikan emperyalizinin müdahalesi bu koşullarda gündeme geldi. Normandiya Çıkarması'nı yaparak, nihayet "ikinci cephe"yi açmış oldular. Ancak, Stalin'in çok yerinde ifadesiyle, onlar "ikinci cephe"yi açmamış olsalardı, bu aynı şeyi halklar devrimci bir temelde yapmış olacaktı. Emperyalist Batı tarafından büyük bir başarı olarak sunulan Normandiya Çıkartması'nın savaşın gidişatında hiçbir tayin edici rolü olmamıştır. Gerçek "ikinci cephe" bu ülke halkları tarafından açılmıştır. Çıkartma, ancak Sovyetler Birliği'nin büyük bir kısmı düşmandan temizlendikten ve Kızıl Ordu Polonya'ya girdikten sonra, 6 Haziran 1944'te yapılmıştır. Bu savaşta İngiliz ve Amerikan ordusunun kayıplarının toplamı yalnızca 500 bin civarındadır.

Dünya halklarının kaderini belirleyen anti-faşist zaferin tüm onuru komünistlerindir. Yalnızca Sovyetler Birliği'nde değil, Avrupa'da da son derece elverişsiz koşullarda ve büyük olanaksızlıklar içinde en önde mücadeleye atılanlar ve en ağır yükü omuzlayanlar onlar olmuşlardır. Direniş boyunca yalnızca Fransa'da 75 bin komünist kurşuna dizilmiştir. İtalya'da katledilen komünist sayısı ise 40 bindir.

Batılı emperyalistler ve Rus emperyalizminin yeni temsilcileri 75. yılında da anti-faşist zaferi kutlayacaklar. Her zamanki ikiyüzlülükleriyle, bir kez daha, gerçek sahibi sosyalist Sovyet ülkesi ve dünya halkları olan zaferi kendi zaferleri olarak sunacaklar. Fakat hiçbir çaba, bu savaşın gerçekte iki sistem arasında yaşandığını ve zaferin sosyalizmin ilk ülkesinin kahramanca direnişi sayesinde kazanıldığını unutturamayacaktır.

Zafer gününde

Stalin'in halka hitabı

Yoldaşlar! Kadın ve erkek vatan-daşlar!

Almanya üzerinde büyük zafer günü geldi. Faşist Almanya Kızıl Ordu ve müttefiklerimizin birlikleri tarafından dize getirilmiş olarak, yenildiğini kabul etti ve kayıtsız şartsız teslim oldu.

7 Mayıs'ta Reims'da geçici bir teslimiyet tutanağı imzalandı.

8 Mayıs'ta, Berlin'de, Alman Başkomutanlığının temsilcileri, müttefik birliklerinin başkomutanlık ve Sovyet birliklerinin başkomutanlık temsilcilerinin huzurunda; uygulanmasına 8 Mayıs saat 24'te başlanan kesin teslimiyet belgesini imzaladılar.

Anlaşmaları ve sözleşmeleri yalnızca bir kağıt parçası olarak değerlendiren Alman iktidar sahiplerinin kurt karakterini tanıdığımızdan, sözlerine inanmak için hiç bir nedenimiz yok. Fakat bu sabahтан itibaren Alman birlikleri, teslimiyet belgesine uyarak, yığınlar halinde silahları bırakmaya ve birliklerimize teslim olmaya başladılar. Bu artık bir kağıt parçası değildir. Bu, Alman ordusunun gerçek teslimiyetidir. Gerçi Alman ordusunun bir grubu, Çekoslovakya topraklarında hâlâ teslimiyetten kaçınmaya çalışıyor. Fakat, Kızıl Ordu'nun, onların aklını başına getirmeyi başaracağını umuyorum.

Şimdi, Almanya'nın kesin olarak yenildiği tarihsel günün, halkımızın Alman emperyalizmi üzerinde büyük zafer gününün geldiğini açıklamak için her türlü nedene sahibiz.

Anavatanımızın özgürlüğü ve bağımsızlığı için gösterdiğimiz büyük fedakarlık, savaş sırasında halkımızın katlanmak zorunda olduğu ölçsüz yoksunluklar ve ıstıraplar, cephe gerisinde ve cephede anavatan sunağına kurban edilen zorlu çalışma, boşa gitmedi, bilakis düşman üzerinde tam zaferle taçlandı. Slav halklarının varlıkları ve

bağımsızlıkları için yüzyıllar süren mücadeleleri, Alman işgalcileri ve Alman despotluğu üzerinde zaferle sonuçlandı.

Artık Avrupa üzerinde, halkların özgürlüğü ve barışının yüce bayrağı dalgalanacaktır.

Üç yıl önce Hitler tüm dünyanın önünde, Sovyetler Birliği'nin parçalanmasının, Kafkasya'nın, Ukrayna'nın, Beyaz Rusya'nın, Baltık ülkelerinin ve diğer Sovyet bölgelerinin zorla koparılıp alınmasının görevleri arasında bulunduğunu ilan etti. Açıktan açığa şunu ilan etti: "Rusya'yı, bir daha asla ayağaya kalkamayacağı şekilde yok edeceğiz!" Bu üç yıl önceydi. Ancak Hitler'in çılgınca düşünceleri gerçekleşmeyecekti. Savaş sürecinde bu düşünceler rüzgarın önündeki saman çöpü gibi uçup gitti. Gerçekte ortaya çıkan, Hitlercilerin zırvaladıklarının tam tersiydi. Almanya yenilgiye uğradı, Alman birlikleri teslim oluyor. Sovyetler Birliği, Almanya'yı parçalamaya veya mahvetmeye kalkışmasa da, zaferi kutluyor.

Yoldaşlar! Anavatan uğruna büyük savaş, bizim tam zaferimizle sonuçlandı. Avrupa'da savaş dönemi bitti. Başlı gelişme dönemi başladı.

Sizleri zaferden dolayı kutluyorum, sevgili kadın ve erkek yurttaşlarım!

Yurdumuzun bağımsızlığını koruyan ve düşman üzerinde zafer kazanmış olan kahraman Kızıl Ordu'muza şan olsun!

Büyük halkımıza, muzaffer halka şan olsun!

Halkımızın özgürlüğü ve mutluluğu için yaşamlarını feda eden, düşmana karşı çarpışmalarda şehit düşmüş kahramanlara sonsuza dek şan olsun!

9 Mayıs 1945

(J. V. Stalin, Eserler, Cilt 16, s.21-23. İnter Yayınları)

Anti-faşist zaferin 75. yıldönümü...

Anti-faşist mücadele ve komünistler

A. Eren

Henüz 19 yaşındayken, 1941 yılı Mayıs'ında, başkent Atina'ya giren Alman Nazi güçlerinin Akropolis'e diktiği bayrağı indirerek, ülkede anti-faşist mücadelenin sembolü haline gelen Manolis Glezos'un ölümü, sadece sol basında değil, Avrupa basınında da büyük bir yankı buldu. "Sol partizan", "sol politikacı ve yazar", "sol parlamenter", "Nazi işgaline karşı sembolleşen direnişçi" vb. nitelime ya da başlıklar altında...

Glezos anti-faşist mücadelede bir komünist olarak savaşmış, 1946-1949 yılları arasında komünist partisinin gazetesi "Rizospastis"ın de redaktörlüğü yapmıştı.

Glezos'a yaklaşım üzerine konuşurken, bir yoldaşın yaptığı uyarı gerçekten de önemliydi. Anlatılan bizim tarihimizdi. Komünist hareketin Hitler'in faşist barbarlığına karşı verdiği şanlı mücadelenin yarattığı devrimcilerdi onlar. Glezos'un popülaritesi daha sonraki dönemdeki politik yaşamından değil, tam da komünist kimliğinden geldiği halde, bilinçli bir tutumla bu kimliğin öne çıkarılmasından kaçınıldı. Oysa, komünistlerin öncülük ettiği o tarihsel direniş sayesinde insanlığı temsil eden tüm değerler ayakta kalabilmiştir. Faşizmin her türlü insani özelliğinden koparılmış bir insan tipi yaratmasının önünü komünistlerin önderlik ettiği o görkemli anti-faşist direniş kesmiştir.

DİRENİŞİN EN ÖN SAFLARINDA KOMÜNİSTLER VARDI

Bu tarihsel direnişi belli çizgileri üzerinden hatırlayalım...

Fransa, Belçika, Hollanda, Danimarka ve Norveç kısa sürede faşist militarist aygıt tarafından işgal edildi. 22 Haziran 1941'de ise Hitler Sovyetler Birliği'ne savaş ilan etti. İşgal edilen diğer ülkelerin egemen sınıfları, işgalcilerle destek sundular, direnişin inisiyatifini elinde tutan komünistleri tasfiye etmek için "ülke bağımsızlığı"nı utanmazca ayaklar altına serdiler. Sovyetler Birliği ise, Hitler'in faşist barbarlığına karşı bütün dünyaya karşı koyuş çağrısı yaptı. Hitler faşizminin ayak bastığı her yerde komünistler önderliğinde direnişler yükseldi.

Faşizmin saldırılarının ve savaş tehlikesinin arttığı dönemde, 1935 yılında, 65 komünist partisini temsilen 513 delegenin katılımıyla Komintern 7. Kongresi

gerçekleşmiş, Komintern her türlü bedel pahasına faşist barbarlığa karşı direnişi yükseltme çağrısı yapmıştı. Tüm ülkelerde komünist partileri, tarihsel bir sorumlulukla en ileri düzeyde inisiyatif aldılar, en ön saflarda savaştilar.

Faşist işgale karşı gerçekleştirilen direniş Komintern ve komünist partilerin mücadele tarihinin en şanlı dönemidir. "Komintern bu direniş sürecinde Anka Kuşu gibi küllerinden yeniden doğdu."

İllegal çalışmanın yaratıcılığı ve deneyimine sahip olan komünistler en kararlı savaşçılar olarak direnişin sembolleri haline geldiler.

Faşist işgale karşı mücadele her ülkenin özgün koşullarına bağlı olarak gelişti. Gösteri ve grevler, sabotajlar, dayanışma gösterileri, partizan savaşları, vb... Bütün bu eylemler faşist barbarların yenilgisini getirdi. Bu eylemlerin örgütleyenler ve direnişi sürükleyenler başından itibaren komünist partileri oldular. Kuşkusuz, sosyalistler, sosyal demokratlar, farklı yurtsever gruplar da direnişte yerlerini aldılar, ama belirleyici ve sürükleyici olan her yerde komünistlerdi.

Stalingrad direnişi faşist saldırganlığa karşı mücadelenin sembolü oldu. Stalingrad'da aylarca süren ve savaşta tam

bir dönüm noktası oluşturan olağanüstü bir direniş iradesi sergilendi.

Fransa'da Alman işgali ve işbirlikçi faşist Vichy rejimine karşı Fransız Komünist Partisi (FKP) öncülüğünde etkili bir direniş örgütlendi. Mayıs 1941'den FKP tarafından oluşturulan partizan bölükleri direnişin ana omurgasını oluşturdular. Fransız komünistlerinin gençlik taburlarının "Yaşamak, zafer demektir!" sloganı, Avrupa'daki direniş hareketinin sloganı haline geldi. En ön saflarda savaşan komünistler büyük kayıplar verdiği içindir ki, FKP "Kurşuna dizilenlerin partisi" olarak anılır hale geldi. FKP bu direnişte 75 bin üyesini kaybetti.

Yugoslavya Komünist Partisi, güçlü bir direnişi örgütleyen partilerden bir diğeri idi. Parti merkez komitesi Nisan 1941'de bir askeri komite oluşturarak, faşist işgale karşı partizan savaşını başlattı. İlk proleter tugaylar bu direnişte oluştu. Direnişin ön cephesinde savaşan 12 bin komünistten sadece 3 bini hayatta kalmadı. Komünist partisi savaşın sonunda 50 bin üyesini kaybetmişti.

İtalya Komünist Partisi (İKP) önderliğinde de ulusal çapta kapsamlı bir anti-faşist mücadele örgütlendi. 256 bin partizanın 150 binini İKP'ye bağlı Gari-

baldi-Partizanları oluşturuyordu. Bu bölüklere komünistler önderlik ediyordu. Katledilen 70 bin partizanın 42 bini Garibaldi-Partizanlarıydı.

Bulgaristan Komünist Partisi, Haziran 1941'de partizan grupları oluşturarak, geniş cepheli bir direnişe önderlik etti. 1943 yılına gelindiğinde, partizanlardan oluşan Halk Kurtuluş Ordusu'nun sayısı 300 bini aşmıştı.

Arnavutluk'ta Kasım 1941'de kurulan Enver Hoca önderliğindeki komünist partisi ulusal kurtuluş mücadelesinin öncüsüydü. Kurtuluş ordusunun Haziran 1942'de 20 bin olan sayısı, faşist işgale son verildiğinde 70 bini aşıyordu.

Yunanistan'da Mayıs 1941'de komünist partisinin inisiyatifıyla Yunan Ulusal Kurtuluş Cephesi (EAM) kuruldu. Manilos Glezos'un partisi faşist işgalcilere karşı efsanevi bir direniş örgütledi.

Almanya'da komünist partisinin 300 bine yakın üyesi toplama kamplarında esir tutulmaktaydı. Dışarı çıkmayı başaranların çoğu İspanya, Yunanistan, Polonya, Belçika, Yugoslavya, Slovakya'da faşizme karşı savaştilar. Bir SS generali Fransa'da bir Alman komünisti tarafından öldürüldü. Paris'te genç Alman ko-

münistlerinden oluşan bir hücre, Alman donanmasına ait silahları büyük bir ustalıkla direniş güçlerine yönlendirmeyi başardı. Bundan dolayıdır ki, Ağustos 1944'de Nîmes'te faşizme karşı elde edilen zafer yürüyüşünde kızıl bayrağı en önde Alman genç komünistleri taşıdılar.

Yahudi toplama kamplarının dağıtılmasında önemli bir rol oynayan Hollanda komünistleri, Şubat 1941'de Amsterdam başta olmak üzere ilk genel grevi gerçekleştirdiler. Bu küçük ülkede 210 bin kişi yaşamını yitirdi.

Danimarka Komünist Partisi ağır il-legalite koşullarında faşizme karşı mücadeleyi büyük bir ustalıkla yürütmeyi başardı. 1 Eylül 1940'da Danimarka genelinde 208 yerelde gösteriler gerçekleştirildi. Önemli fabrikalarda proleter askeri komiteler oluşturan komünist partisi, Ağustos 1943'de ulusal greve öncülük etti.

Norveç'te Qusling liderliğindeki faşist kukla rejim bütün gücüyle direnişi tasfiye etmeye çalışsa da, Eylül 1941'de Oslo'da politik bir grev gerçekleştirildi. Silahlı komünist gruplar yaşamlarını ortaya koyarak, Alman faşist güruhuna su taşıyan şebekeyi havaya uçurdular.

KOMÜNİSTLERİN DİRENİŞTEKİ ÖNCÜLÜĞÜ RASTLANTI MI?

Wewelsburg, Almanya'nın Kuzey Ren Vestfalya eyaletinde yeralan Paderborn'a yakın küçük bir yerleşim yeridir. 1941 yılından itibaren Hitlerin sağ kolu olan Heinrich Himmler tarafından Doğu Avrupa, Sovyetler Birliği ve Balkan işgalini hazırlamak için özel komuta merkezi olarak kullanılır. Komuta merkezi binasını yanında bir toplama kampı bulunmakta, burada Polonya, Sovyetler Birliği, Çekoslovakya, Fransa, Hollanda ve Belçika kökenli 3.900 politik tutsak tutulmaktadır. Bunlardan biri olan yahudi kökenli bir Çek komünistin anlattıkları, ara başlıktaki soruyu yeterli açıklıkta yanıtlamaktadır:

"Komünistler kendi dünya görüşleri için savaşıyorlardı, kendi davalarının neferleriydiler. Mücadelede başlarına böyle şeylerin geleceği konusunda hazırlıklıydılar. Çoğu illegal faaliyete, baskı ve işkenceye alıştı. Dolayısıyla umutsuzluğa düşenlere yaşama yeniden bağlıydı. Biz proletaryanın kurtuluş mücadelesinin tarihsel olarak haklı olduğu ve bu davanın mutlaka zaferle sonuçlanacağı bilincini taşıyorduk. Sınıfsız bir toplum, komünizmi yaratmanın, uzun soluklu çetin bir mücadeleyle ve ancak bedel ödenerek mümkün olacağını bilincindeydik. Kaybeden, dağılan, haksız olan onlardı."

Direnmek komünist devrimciliğin mayasında vardır. 2 Mart 1914'te Rosa Luxemburg bedel ödemek konusunda Walter Stoecker'e şunları yazmaktadır:

"Bazı yoldaşlar benim cezaevi mahkumiyetinden dolayı Almanya'yı terk edeceğimi düşünmüş olabilirler. Sevgili genç arkadaşım, ucunda darağacı olduğunu bilsem dahi, emin olun ki, Almanya'yı terk etmeyi aklımın ucunda dahi geçirmem. Basit tek bir nedenden dolayı: Bedel ödemenin her sosyalistin yaşamının doğal bir parçası olduğu ve partimizin buna alışmasını zorunlu gördüğüm için. Haklısınız: Yaşasın mücadele!"

Yenilginin ardından ölüme mahkûm edilen Bavyera Sovyet Cumhuriyeti'nin lideri komünist Eugen Leviné'in tutumu bu tarihsel mayanın bir başka örneğidir. 5 Haziran 1919 günü kurşuna dizilme anı üzerine eşi Rosa şunları yazmaktadır: *"Gözlerinin bağlanmasını reddetti. Ona silahları doğrultan ölüm mangasının gözlerine bakarak, ... hayatının gerçek aşkını son kez selamladı: 'Yaşasın Dünya Devrimi!'"*

ANTI-KOMÜNİZMİN HAFİFLİĞİ!

Alman faşizminin yenilgisinde komünist hareketin oynadığı rol, dünya ölçüsünde başta işçi sınıfı olmak üzere halklar nezdinde büyük bir prestij kazanmalarını, komünist partilerinin büyük bir güç haline gelmelerini sağlamıştır. Bu yıkım savaşında burjuvazinin hemen tüm kesimleri utanç verici bir sınav vermişlerdir. Geriye dönüp baktıklarında, onların gurur duyacakları bir şeyleri yoktur. İnsanlığı faşizm belasından kurtarmanın onuru komünistlere aittir. Bunun içindir ki burjuvazi bu etkiyi kırmak ve yok etmek için onlarca yıldır yoğun bir çaba harcamaktadır. 1990'lı yıllardan itibaren bu çaba tüm tarihsel gerçekler tepe takla edilerek en arsız boyutlara varmıştır.

Bugün de bu şanlı direnişte komünistlerin oynadığı rolü hafızalarda silmek için ideolojik-politik saldırılar sürmektedir. Polonya, Çek Cumhuriyeti ve Baltık ülkelerinin çoğunda, değil komünist hareketlerin faaliyetlerine izin vermek, faşizme karşı direnişin sembolleri dahi yasaklanmaktadır. Geçtiğimiz yıl Avrupa Parlamentosunda, Baltık ülkeleri ve Polonya'nın inisiyatifıyla, Hitler ile aynı ölçüde Sovyetler Birliği'nin de II. Dünya Savaşı'nın sorumluluğunu taşıdığı yönünde rezilce bir açıklamaya imza atılmıştır. Muhafazakâr partilerin yanı sıra, Yeşiller partisinin bazı milletvekilleri, sosyal demokratlar ve liberaller de buna destek sunmuşlardır.

Ama tüm bu çabalar boşunadır. Tarihi gerçekler inatçıdır! Anti-faşist savaşta ve zaferin koparılıp alınmasında, ülke olarak Sovyetler Birliği'nin ve politik güç olarak dünya komünist hareketinin belirleyici rolü, tarihe altın harflerle kazanmıştır.

Zaman tüm bu gerici burjuva sahte-karlıkları silip süpürecek...

Zafer Frankfurt'ta kutlandı

Hitler faşizminin yenilgiye uğratılmasının yıldönümü Almanya'nın Frankfurt kentinde kutlandı. KPD-Wiederaufbau tarafından organize edilen etkinliğe, BİR-KAR da flamalarıyla katılarak destek verdi.

Saat 17.00'da Frankfurt'un anti-faşist geleneği güçlü semtlerinden biri olan Bockenheim'da buluşan topluluk, bayraklar, dövizler ve müzik eşliğinde yürüyüşe geçti. "Faşizme karşı omuz omuza!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "Batıda, doğuda kahrolsun Nazi vebası!", "Kahrolsun faşizm, yaşasın sosyalizm!", "Faşizme cevabımız devrim olacak!" gibi sloganlar eşliğinde süren yürüyüşte, insanların kalabalık olduğu yerlerde durularak, kısa ajitasyon konuşmaları yapıldı. Devrimci marşlar ve sloganlar eşliğinde yapılan yürüyüş, eylemin başlangıç yerine varılmasıyla sona erdi. Yürüyüş için izin alınmamış olmasına rağmen, herhangi bir polis müdahalesi yaşanmadı. Eylem anında sebebi tam olarak anlaşılmamakla beraber, Polonya asıllı olduğu belirtilen iki kişinin bir eylemciye yönelik fiziki saldırı girişimi, diğer katılımcıların müdahalesiyle engellenirken, saldırganlar olay yerinden kaçıp uzaklaştılar.

Bockenheim'daki eylemin ardından, tüm katılımcılar Frankfurt'un Römer semtindeki Paulskirche adlı kilisenin önünde bulunan ve 2. Dünya Savaşı'nda toplama kamplarında yaşamını yitiren Yahudiler anısına yapılan anıta çelenk ve çiçek bırakmak üzere oraya hareket ettiler. Alman dostlar tarafından anıta çelenk bırakılmasının ardından, bir de konuşma yapıldı. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda toplamında 50 milyonu aşkın insanın yaşamını yitirdiği, bunlardan 27 milyon insanın Sovyet vatandaşı olduğu belirtilerek, toplama kamplarında da 6 milyon kişinin imha edildiği bilgisi verildi. Dünyayı faşizmden, ABD veya İngiltere gibi emperyalistlerin değil, Sovyet halklarının verdikleri ağır bedelle ve karamanca savaşla kurtardıkları belirtildi. Bu anlamda faşizme karşı zaferin tüm onuru ve başarısının sosyalizme ait olduğu vurgulandı.

Aynı gün Frankfurt'ta biri MLPD ve bazı Türkiyeli grupların içinde yer aldığı "Enternasyonalist Birlik" tarafından, diğeri de DGB ve SPD gibi burjuva kurumlar tarafından organize edilen iki eylem daha gerçekleştirildi.

KIZIL BAYRAK / FRANKFURT

NATO faşizme karşı savaşın neresinde?

Faşizme karşı zafer kazanıldığında, emperyalist savaş aygıtı NATO henüz kurulmamıştı. Bu zafer, Sovyetler Birliği ile komünistlerin destansı direnişleriyle kazanılmıştır. Bu kazanım insan soyunun barbarlık karşısındaki en büyük zaferlerinden biridir.

Hal böyleyken kapitalist sistemin bir takım kurumları Nazi ordularının Kızıl orduya teslim oldukları tarih olan 8 Mayıs'ı "Zafer Günü" diye kutluyorlar. (Sovyetler Birliği ise 9 Mayıs'ta zaferi kutluyordu) Bu noktada kaba bir riya-karlık var. Zira ABD-İngiliz emperyalist ittifakı, Kızıl ordu Berlin'e doğru yürüyüşe başlayana kadar, Nazilere karşı cephe açmadılar. Çünkü olan faşizmin Sovyetler Birliği'ni ezmesini beklediler. Oysa tam tersi oldu. Faşist orduları kovalayan Kızıl ordu rotayı Berlin'e çevirdi.

İşte ABD-İngiliz kuvvetleri ancak bu aşamada Normandiya çıkartmasını başlattılar. Esas kaygıları ise faşizmin ezilmesinden çok Kızıl ordunun Avrupa'nın derinliklerine doğru ilerlemesinin önüne geçmekti. Yani faşizme karşı savaşta kendilerine bıttıkları büyük rollerin çoğu uydurmadır. Buna rağmen her yıl 8 Mayıs'ta "Zafer Günü" kutlamaları ya-

pıyorlar.

Bu yıl dikkat çeken gelişme, emperyalist savaş aygıtı NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg'in de "Zafer Günü" kutlaması bağlamında bir mesaj yayınlamasıdır. Mesajda *"Avrupa'da silahlar susalı 75 yıl oldu. NATO, İkinci Dünya Savaşı'nın harabelerinden kuruldu... Bugün 30 dost ve müttefikiz. Hatırlıyoruz ve birlikte daha güçlüyüz"* ifadeleri kullanıldı. Faşizme karşı zaferden söz edemeyen Stoltenberg, NATO'nun gücüyle iftihar ediyor.

NATO şefinin riyakarlığı, sarf ettiği sözlerden çok "Zafer Günü" için mesaj yayınlama pervasızlığında belirginleşiyor. Çünkü NATO, tam da faşizme karşı zaferi kazananları düşman bellemiştir. Hem Sovyetler Birliği'ne hem komünist partilere karşı kullandığı yöntemler, NATO'yu faşizmin mirasçısı saymak için yeterlidir. Yani NATO, faşizmi ezenleri "baş düşman" ilan etmiş, kurulduğu günden bu yana dünyanın en saldırgan paktı olmuştur. Faşizm nasıl ki, halklar için büyük bir tehlike oluşturduysa, NATO dağıtılmadan halkların özgürleşmesi de mümkün olmayacaktır.

Almanya'da 1 Mayıs kutlamaları

Almanya'da genelde 1 Mayıs kutlamalarını organize eden ve gösterileri seremoniye çeviren sendikal bürokrasi, bu yıl erken bir tarihte korona bahanesiyle 1 Mayıs kutlamalarını iptal etmişti. Bunun üzerine 1 Mayıs'ı sokaklarda kutlama görevi sol ve ilerici güçlerin inisiyatifine kaldı. Sendikal bürokrasiye ve devletin korona kısıtlamalarına rağmen Almanya'nın çok sayıda kentinde coşkulu 1 Mayıs eylemleri yapıldı.

Sınıf devrimcileri bulundukları kentlerde hem önden afiş, bildiri, yazılama, sosyal medya çağrıları gibi araçlarla 1 Mayıs'a hazırlandılar hem de miting, yürüyüş, gösteri vb. şeklindeki eylemlere katıldılar. Kimi kentlerde ise 1 Mayıs'ın örgütlenmesinde etkin bir inisiyatif sergilediler.

HAMBURG'DA 1 MAYIS

Bu yıl işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, MLPD parti örgütünün çağrısını yaptığı, aralarında BİR-KAR ve Avrupa Demokratik Güç Birliği bileşenlerinin de yer aldığı kurumların katıldığı bir mitingle kutlandı. Etkinlik için sabah saat 10'da DGB Haus önünde toplanıldı. Polis toplanma alanına 50'den fazla kişinin alınmayacağını söyledi. Sınırlama nedeniyle toplanma alanında parti ve demokratik kurumlardan 10'ar kişi yerlerini aldı. Polisin müdahalelerine rağmen eyleme katılım yaklaşık 80 kişiye ulaştı.

Katılan kurumlar gereken fiziki mesafeye riayet ederek standlar açtılar. Standların yanında parti bayrakları, 1 Mayıs pankartları ve kurum flamaları kullanıldı. Alanda TKİP bayrakları da dikkat çekti. BİR-KAR da miting alanını 1 Mayıs afişleriyle süsleyerek ve flamalarıyla katılarak eylemdeki yerini aldı. Enternasyonal marşıyla açılışı yapılan, 1 Mayıs'a ve güncel duruma dair konuşmaların yanı sıra müzik dinletisiyle yaklaşık olarak iki saat süren 1 Mayıs etkinliği, yine Enternasyonal marşının birlikte söylenmesiyle sona erdi.

BİELEFELD'DE COŞKULU YÜRÜYÜŞ

Bielefeld Demokratik Güç Birliği'nin çağrısıyla merkez tren istasyonu önünde toplanan kitle, en baştan uygun fiziki mesafe kuralıyla yürüyüş düzeni aldı. Daha sonra gelenler de gerekli mesafe

kuralına uygun olarak korteje dahil oldular ve saat 15.00'te yürüyüş başladı. Yürüyüşe Bielefeld Demokratik Güç Birliği bileşenleri dışında Devrimci Gençlik Birliği (RJ) temel talepleri içeren dövizlerle katılırken, yerli örgütlerden Die Linke ve Antifa'lar kendi flamalarını taşıdılar. Sınıf devrimcileri ise TKİP imzalı "Bütün ülkenin işçileri birleşin!" pankartı ve parti bayraklarıyla katılım sağladılar.

Yürüyüş boyunca Almanca ve Türkçe olarak sık sık, "Banka ve tekellerin hegemonyasını kiralım!", "Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!", "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!", "Eşit işe, eşit ücret!", "Yaşasın 1 Mayıs!", "Tek çözüm devrim!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "A, A, Anti kapitalista!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "Dayanışmanın adı direniş!" gibi sloganlar atıldı. Yürüyüşün sonunda Almanca ve Türkçe konuşmalar gerçekleştirildi.

DORTMUND'DA 1 MAYIS

Dortmund'daki kutlamanın adresi "Platz der Synagoge" alanı idi. Bu yıl bürokratların ihaneti üzerine 1 Mayıs eylemini MLPD (Almanya Marksist-Leninist Partisi) örgütledi. MLPD'nin yanı sıra eyleme BİR-KAR, Avrupa Halk Cephesi (AHC), İran'dan "Laleh Park Anneleri" katıldı.

Salgın nedeniyle mesafe ve ağız korunması kurallarına uyularak yapılan miting katılan örgütler adına konuşmalar yapıldı. MLPD'nin işçi, kadın, gençlik ve çevre örgütlenmeleri temsilcileri konuşmalarında salgınla mücadelede kapitalizmin aciz kaldığını ortaya koyarak, çözümün sosyalizmde olduğunu vurguladılar. Almanca-Türkçe işçi marşları söylendi. «Yaşasın 1 Mayıs!», «Yaşasın Enternasyonal dayanışma!» sloganları Almanca-Türkçe atıldı. Eylemde bir metin okuyan AHC temsilcisi, Türkiye'de devam eden ölüm orucu sürecini anlattı. Ölüm orucunda hayatına kaybedenler için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Eylem Enternasyonal marşının hep birlikte okunmasından sonra bitirildi.

ESSEN'DE COŞKULU 1 MAYIS MİTINGİ

Almanya Marksist-Leninist Partisi (MLPD) ve Essen BİR-KAR'ın ortak 1 Mayıs çağrısıyla Essen'in Katernberg pazar meydanında coşkulu bir miting

gerçekleştirildi. Günler öncesinden şehir merkezi için yapılan miting başvurusu belediye tarafından keyfi bir şekilde reddedilmişti. Yoğun hukuki girişimler sonucunda NRW Yüksek Eyalet Mahkemesi, merkezden uzak Katernberg semtinde yapılması ve 50 katılımcıyla sınırlı olması şartıyla mitingi onayladı.

Geleneksel olarak DGB'nın tekelinde olan ve amacından uzaklaştırılmış olan 1 Mayıs etkinliği bu vesile ile ilk kez alternatif ve devrimci bir şekilde kutlandı. Saat 10.00'da başlayan mitingde MLPD ve BİR-KAR'ın yanı sıra MLPD gençlik örgütü Rebell, kadın örgütü Courage, Rebellion Ruhr ve Çevre Sendikası kendi flama ve pankartlarıyla yerlerini alırken, sınıf devrimcileri TKİP imzalı "Dünyanın bütün proleterleri birleşiniz!" pankartını taşıdılar.

Alanda örgüt temsilcileri işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü ile ilgili olarak konuşmalar yaptılar. Konuşmalarda, özellikle koronavirüs salgınına ve sermaye sınıfının bu krizde de faturayı işçi ve emekçilerin üzerine yüklemek istediğine değinildi. Miting, coşkulu sloganlar eşliğinde ve Enternasyonal marşıyla saat 11.00'de sona erdi.

BOCHUM'DA 1 MAYIS

Sendika bürokrasisinin ihanetine, polis ve yargının bilinçli sabotajına rağmen, 1 Mayıs Bochum'da da sokaklara taşındı. Eylem Rathausplatz alanında gerçekleştirildi. Mitingi düzenleyen MLPD tarafından çağrılan sendikalar ise, miting kararını salgından dolayı "sorumsuzluk" diye niteleyerek, katılmayacaklarını iletmişlerdi. Oysa mitingde koronavirüse karşı

güvenlik önlemleri herhangi bir süpermarket ve işyerinden daha fazla dikkate alındı. Sözde güvenlik önlemi için orada olduğunu iddia eden polis tarafındaysa bu önlemler açıkça hiçe sayıldı.

Revolutionärer Jugendbund – RJ (Avrupa Devrimci Gençlik Birliği) 1 Mayıs etkinliğine kızıl bayraklarıyla katıldı ve RJ temsilcisi tarafından bir konuşma yapıldı.

WUPPERTAL'DA ENGELS EVİ ÖNÜNDE MİTING

Wuppertal'da 1 Mayıs, MLPD'nin inisiyatif ve Revolutionärer Jugendbund (Devrimci Gençlik Birliği) ile birlikte yaptığı çağrı üzerine bir mitingle kutlandı. Miting Engels'in doğduğu evin önünde gerçekleştirildi. Her yılki görkemli gösterilerin yapılamadığı, değişik bahanelerle sokakların ıssızlaştırıldığı koşullarda ancak belli sayıda katılımla ve fiziksel mesafe korunarak yapılan mitingde, çeşitli sol gruplar temsil düzeyinde katıldılar. Sınıf devrimcileri ve genç komünistler eyleme TKİP pankartı, bayrak ve flamalarla katıldılar. Eylem boyunca "Teslim Demir, Devrime adanmış yarım asır" kitabının satışını yaptılar.

Saat 11.00'da başlayan ve 100'ü civarında insanın katıldığı mitingde her grup ve inisiyatif adına konuşmalar yapıldı. MLPD, BİR-KAR, Partizan, Özgür Gelecek, MLKP, Kürt hareketi temsilcileri, Frauenverband Courage, Linkes Forum, Kommunistischer Aufbau adına yapılan konuşmalarda ortak tema olarak, yaşanan krizin adı ne olursa olsun, bunun kapitalist sistemin krizi olduğu gerçeğine vurgu yapıldı. 1 Mayıs'a, mücadeleye ve dayanışmaya dair şiarlarla karşılanan

konuşmaların ardından, ortak miting Enternasyonal marşıyla saat 12.30'da sonlandırıldı.

KÖLN'DE 1 MAYIS KUTLAMALARI

Almanya'da sendika bürokratlarının iptal kararına rağmen, Köln kentinin birçok noktasında 1 Mayıs kutlamaları yapıldı. Gösterilerde sıkı önlemler alan polis önceden isimleri belirlenmiş 20 kişiye 1,5 metrelik mesafeyi koruyarak ve yerlerinde durarak gösteri yapma izni vermişti. 1 Mayıs gösterilerinde her grup farklı şiarlarla alanlardaydı. Dom Kilisesi'nin önünde göçmen sorununa dikkat çekmek üzere bir araya gelen grup polis tarafından dağıtıldı. Bir başka yürüyüşte sağlık emekçilerine daha fazla ücret talepleri yükseltildi. Heumark'ta fahiş kiralara ve evsizliği protesto eden 20 kişilik grubun gösterisi sürerken, provokasyon peşindeki ırkçı faşist bir grubu koruma altına alan polis Heumark alanını boşalttırdı.

Saat 14:00'da Heumark'ta "Enternasyonal Birlik" oluşumunun 1 Mayıs etkinliği için yeniden toplanıldı. MLPD'nin izin aldığı etkinlikte Türkiyeli sol gruplar da vardı. 20 kişinin 1,5 metre ara ile duracağı bir daire çizildi ve bu dairenin içindekilerin bayrak veya pankart taşımaya izin verildi. BİR-KAR taraftarları da eyleme flamalarıyla katıldılar. Eylemdeki konuşmalarda kapitalizm teşhiri yapılırken, sosyalizm şiarları yükseltildi. Korona salgını nedeniyle Alman emperyalistlerinin sosyal haklara, gençliğe, sınıfa yönelik saldırılarını artırdığına değinildi ve tek yolun mücadeleden geçtiği vurgulandı. Sık sık uluslararası dayanışma sloganları haykırıldı.

FRANKFURT'TA YÜRÜYÜŞ VE MİTING

Frankfurt'ta KPD- Wiederaufbau ve BİR-KAR'ın önden yaptığı çağrıya uyun olarak, her seneki buluşma yeri olan Günthersburgpark'ta, saat 10.00'dan itibaren yaklaşık 50 kişilik bir kitle buluştu. Kitlenin toplu olarak yürüme yönündeki talebi polis tarafından reddedildi. Bunun üzerine BİR-KAR'dan katılımcıların inisi-

yatifiyle ve diğer kitlenin de katılımıyla 1 Mayıs marşı okundu ve ardından günün ilk sloganı haykırıldı: "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!" Bu ilk çıkış buradaki kitlede bir coşkuya yol açtı.

Ardından kitle 10'ar kişilik gruplara ayrılarak, mitingin yapılacağı Paulskirche'ye doğru yürüyüşe geçti. Gerekli mesafeye dikkat edilerek açılan bayraklar, müzik, sloganlar ve marşlar eşliğinde, her biri ayrı bir güzergah izleyen, özellikle emekçilerin ikametgah alanlarından geçen gruplar, yol boyunca yer yer ajitasyon konuşmaları da gerçekleştirdiler. Güzergah boyunca emekçiler yer yer pence-relerinden veya balkonlarından eylemi alkışlayarak selamladılar. Yürüyüş kolları saat 12.00'a doğru miting alanı olan Paulskirche'de buluştular. Açılan pankartlar ve bayraklar eşliğinde, dışarıdan gelen insanların da katılımıyla miting programı başlatıldı. Mitinge, dışarıdan bazı duyarlı insanların da gelip katıldığı veya kenardan takip ettikleri gözlemlendi. Mitingte toplamında yaklaşık 70 kişi katıldı. Polis zaman zaman sayı sınırlamasına yönelik hatırlatmada bulundu, fakat ciddi bir engel çıkarmadı.

Miting programı, KPD-Wiederaufbau ve BİR-KAR adına yapılan konuşmaların ardından, Türkçe 1 Mayıs marşı, Almanca Enternasyonal marşının hep bir ağızdan okunması ve Almanca, Türkçe ve Kürtçe olarak üç dilden "Yaşasın 1 Mayıs!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganlarının atılmasının ardından sona erdi. Mitingde, "Kapitalizm işsizlik, ırkçılık ve savaş demektir! Yaşasın sosyalizm!" yazılı ve TKİP imzalı bir pankart ile BİR-KAR bayrakları taşındı. Ayrıca RJ imzalı "Taşeronlaştırmaya ve düşük ücrete karşı 1 Mayıs'ta mücadeleyi yükseltelim!" şiarlı bir pankartla RJ'li gençler de katıldılar.

Frankfurt'ta yürüyüş ve miting tarzındaki tek eylem Paulskirche'de düzenlenmiş oldu. Bunun dışında iki araba konvoyu şeklinde kutlama gerçekleştirildi. Bunlardan biri Die Linke ve DİDF tarafından, diğeri ise içinde MLPD ve Türkiyeli bazı grupların da yer aldığı "Enternasyo-

nalist Birlik" tarafından organize edildi. Sendikal bürokrasi (DGB) ise Römer'de izni alınmış mitingi gerçekleştirmedi. Frankfurt'ta 2020 1 Mayıs'ı tüm zorluklara, engellemelere, yaratılmak istenen korku ve panik havasına rağmen, sınıfsal özüne uygun olarak, 135 yıllık devrimci geleneğe bağlı kalınarak, coşkulu ve devrimci bir atmosferde kutlandı.

STUTTGART'TA 1 MAYIS EYLEMLERİ

İlk 1 Mayıs eylemi, Stuttgart 21 projesinde çalışan işçilerin de katılımıyla sabah saatlerinde gerçekleştirildi. Eylemde, onlarca milyar euroluk bir proje olan S21 şantiyelerinde çok düşük ücretle, çok ağır sömürü altında ve kötü çalışma koşullarında çalışmak zorunda bırakılan inşaat işçilerinin sorunları dile getirildi.

Saat 12'de ise otonom grupların yanı sıra Sol Parti (Die Linke) içinde yer alan ve kendilerini "sosyalist" olarak tanımlayan inisiyatiflerin, ilerici sendikacıların, Türkiyeli ve Kürdistanlı bazı dernek ve federasyonların katılımıyla bir miting yapıldı. Saat 14 civarında sona eren mitingden sonra ağırlıklı olarak otonom grupların gerçekleştirdiği yürüyüşle eylem bitirildi.

Ardından, saat 14:30'da kitlelerin toplanmasıyla başlayan, programı 15:30'dan 17:30'a kadar süren ikinci bir eylem gerçekleştirildi. Kent yönetimi, sözlü olarak 24 Nisan günü onayladığı Schlossplatz miting iznini 28 Nisan Salı günü geri çekerek, daha sakin olan bir başka alanı gösterdi. Bu duruma itiraz eden komite, son ana kadar mücadele ederek, en azından mitingin başlangıç alanı olarak Schlossplatz'ı geri kazandı. Zira Schlossplatz çok daha işlek ve merkezi bir konuma sahip. Miting ve yürüyüş 300 kişi katıldı.

MLPD, ilerici sendikacılar, Courage, Si, İranlı ve Filistinli komitelerin yanı sıra BİR-KAR, ATİF, ADHK, SYKP ve Anadolu Kültür Derneği bu eylemde yer aldılar. Politik etkinliğin yanı sıra kültürel etkinliklerin sunulduğu eylemde örgüt, parti ve derneklerin yanı sıra Mercedes ve şehir toplu taşımacılık işletmesi işçileri de konuşmalar yaptılar. Açılışı 1 Mayıs Mar-

şı'yla yapılan eylem, Enternasyonal Marşı'nın hep birlikte söylenmesiyle bitirildi.

KORONAYA RAĞMEN NÜRNBERG'DE COŞKULU 1 MAYIS

Nürnberg'de Bir-Kar, Wiederaufbau ve FDJ tarafından koronaya rağmen 1 Mayıs öncesi bir etkinlik düzenlendi. Kapalı alanda toplantı yasası olduğu için, katılımcılar, Hitlerin tarihi olarak önemli bir konuşma alanı olan Zeppelinfeld'de bir araya geldi.

Almanya Sendika Birliği (DGB) bürokratlarının 1 Mayıs'ı iptal etmiş olması nedeniyle, 1 Mayıs günü kutlaması için de KPD-Wiederaufbau, Bir-Kar ve FDJ tarafından izin başvurusu yapılmıştı. Diğer sol örgütlere çağrı yapılarak 1 Mayıs ittifakı oluşturuldu. İttifakta, çağrı yapanların yanı sıra AGEb, AGİF, SYKP, KAZ, Alevi Derneği, Anadolu Federasyonu, Mezopotamya Derneği, ATİK ve DİDF yer aldılar.

İttifak bileşenleri 1 Mayıs kutlaması için bugün saat 10.00, Aufsess Platz'ta toplandılar. Sadece 50 kişilik eyleme yasal izin verildiğinden katılım sınırlı tutuldu. Buna rağmen coşkulu geçen eyleme 100'e yakın emekçi katıldı. Bir saat süren eylem Enternasyonal marşıyla başladı. Yürüyüşe izin verilmediği halde eylemin bitiş alanı olan sendika binasının önüne kadar yaya yolundan yürünerek gelindi. Buradaki konuşmalarda sendikaların oynadığı rezil tutum eleştirildi. Korona döneminde işçi sınıfı ve emekçiler çalıştırıldıkları halde 1 Mayıs kutlamalarının yasaklanması veya sınırlandırılması üzerinden sermaye devletinin saldırıları teşhir edildi. Hep birlikte 1 Mayıs ve Enternasyonal marşlarının söylenmesinin ardından eylem başarılı bir şekilde son buldu.

Ardından DİDF'liler Die Linke ile ayrı bir eylem gerçekleştirmek üzere alandan ayrıldılar. MLPD ve ATİK de ayrı bir eylem gerçekleştirdiler. Otonomcular'ın her sene ayrı yaptıkları 1 Mayıs eylemi ise bu yılki yasaklara rağmen yüzlerce kişinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Dünyada her yer 1 Mayıs'tı!

COVID-19 salgınına ve alınan önlemlere rağmen işçi ve emekçiler 1 Mayıs'ta dünyanın birçok yerinde küçük gruplar halinde sokağa çıktılar. Ayrıca 1 Mayıs bu kez işyerlerine, evlere, işçi ve yoksul mahallelerine taşındı. Evlerin pencereleri ve balkonları şiarların yazılı olduğu 1 Mayıs pankartlarıyla süslenirken, sokaklar afişlerle donatıldı. Fabrikalarda işçiler 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirdi. Tüm bunlar sosyal medyada yansıtıldı. İnternet üzerinden sanal kutlamalar yapıldı, canlı yayınlarda kapitalizm ve onun kâr hırsı teşhir edilirken, işçi sınıfının ana gündemi olan işsizlik, güvencesizlik ve daha iyi bir dünya özlemi dile getirildi. Çevrimiçi konserler düzenlendi. Belçika'da Belçika İşçi Partisi (PVDA/PTB) 1 Mayıs için 1.000 kişiyle Çav Bella marşını söyledi. Kolombiya'da kitleler öğlen 12'de Enternasyonal marşını söyledi. Yunanistan'da salgın koşullarında 1 Mayıs kitlesel bir şekilde kutlandı ve etkileyici görüntülere sahne oldu.

Kısacası işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü 1 Mayıs her işçinin fabrikasıydı, evinin balkonuydu, penceresiydi, mahallesiydi.

1 Mayıs her yerdı.

Filipinler'de 1 Mayıs salgına rağmen sokağa çıkılarak kutlandı. Başkent Manila'nın Tondo ilçesinde artan işsizlik, güvencesizlik ve yoksulluk vurgusuyla boş tencerelerle eylem yapıldı, hükümetin neoliberal politikaları eleştirildi. Yapılan konuşmalarda salgının işsizliği, güvencesizliği daha da pekiştirdiği, salgının faturasının emekçilere çıkarılacağı, fakat işçi ve emekçilerin bu faturayı ödemeyecekleri ifade edildi.

Yoksul mahallelerde afişli kampanyalar düzenledi. KMU Sendikası bu afişleri sosyal medya üzerinden paylaşma çağrısı yaptı. Sendika yaptığı açıklamada, Filipinler'de de yaklaşık 23 milyon insanın salgın nedeniyle "işsiz ve ücretsiz" olduğunu, insanların açlıkla karşı karşıya bulunduklarını, karantinaya aldırmayan insanların tutuklandıklarını ifade etti. Ayrıca Coca-Cola fabrikalarından birindeki 16 işçi bugün komünist oldukları baha-

nesiyle Filipin federal polisi tarafından tutuklandı.

Endonezya'da hükümetin tüm yasaklama çabalarına rağmen işçiler çalışma koşullarını ve işten çıkarılmaları 1 Mayıs mitingleri ve eylemlerle protesto ettiler. Korona salgınından korunma ve işsizliğe karşı sağlık sigortası ve ücret talep edildi.

Hükümet 1 Mayıs öncesinde, ilericiler üzerindeki baskılarını artırmıştı. Sosyal medya paylaşımlarında rejimi eleştirenler gözaltına alınarak saatlerce sorgulardan geçirilmişti. Endonezya ordusu da 1 Mayıs öncesi acil güvenlik planları ile kitleleri sokağa çıkmamaları için türlü senaryolar yaymıştı.

Tüm bunlara rağmen gösteriler çok sayıda fabrikada gerçekleşti. İşçiler Medan, Kuzeysumatra'da 30 dakikalık eylemler gerçekleştirdiler. Tangerang ve Banten'de 1 Mayıs'taki protesto gösterisinde işten çıkarmayı kolaylaştıran yasaların iptal edilmesi ve hükümetin COVID-19'la mücadeleye yoğunlaşması çağrısı yapıldı. İşçiler kitlesel işten atılmalarının durdurulmasını, izin paralarının tam ödenmesini talep eden pankartlar taşıdılar. Ayrıca en başta salgına karşı en önde mücadele eden hastanelerdeki emekçiler olmak üzere çalışanların daha iyi korunmasını talep ediyorlar.

Sendikalar minibüs yasası olarak bilinen işten çıkarmaları kolaylaştıracak yeni bir yasaya karşı emekçileri 30 Nisan'da protesto gösterisine çağırıyordu. Hükümetin yasayı görüşmesini iptal etmesi üzerine sendika da gösteriyi iptal ettiklerini açıkladı. 1 Mayıs'ta sanal protestoyu tercih ettiler.

Lübnan'ın güneyinde koronavirüs pandemisine rağmen sokaklara çıkarak günlerdir açlığa yoksulluğa karşı "Devrim!" şiarları ile gösteri yapan kitleler, 1 Mayıs'ta da gösteriler düzenlediler.

Yunanistan'da 1 Mayıs, salgın nedeniyle sokağa çıkma yasağı olmasına rağmen hemen tüm kentlerde yapılan gösterilerle kutlandı. Gösteriler, sembolik olarak yapılması kararına rağmen kitlesel geçti. İşçi ve emekçiler Atina'da değişik

meydanlarda toplanarak Meclisin bulunduğu Sintagma Meydanı'na geldiler. Salgın bahanesiyle işçi haklarına yönelik saldırılar ve hak gaspları protesto edildi, parasız sağlık hizmeti talebi yükseltildi.

Sintagma Meydanı'nda yapılan miting, PAME tarafından örgütlenirken, birçok sol örgüt, parti ve sendika şubesi de değişik alanlarda toplanarak 1 Mayıs gösterileri gerçekleştirdi. Her iki gösteriye çok sayıda sağlık ve eğitim emekçisi katıldı. Atina'da birçok semtte de 1 Mayıs gösterileri yapıldı.

Yunanistan hükümeti 1 Mayıs gösterisinin bir hafta ertelenmesi çağrısında bulunmuştu. Ama o gün GSEE sendikası genel grev çağrısı yapmıştı.

Portekiz'de 1 Mayıs gösterilerine tüm ülkede binlerce kişi katıldı. Gündem hak gaspları ve artan işsizlik. Etkinlikler Portekiz Komünist Partisi'ne yakın olan, ülkenin en büyük sendika konfederasyonu CGTP tarafından düzenlendi ve sınırlı katılımla gerçekleşti.

Avusturya'da 1 Mayıs'ta yasal partiler alanlarda değildi. Sol örgütlerden oluşan platform "1 Mayıs'ı iptal etmek teslim olmaktır!" şiarıyla 1 Mayıs'a sahip çıkarak, yürüyüş düzenledi. Ülkede çarşamba gününden itibaren korona önlemleri kısımları yumuşatılmış olsa da 10'dan fazla kişinin bir araya gelmesi yasak olmasına rağmen yürüyüşe 100 kişi katıldı. Polis yürüyüşe izin vermek zorunda kaldı.

"İltica sayısını sınırlı tutmak ve ırkçılık yerine cesaret ve dayanışma!" pankartı taşıyan yürüyüşte Yunanistan'ın Midilli Adası'ndaki Moria kampından refakatsiz bir çocuğun bile kabul edilmemesi eleştirildi. Yapılan konuşmalarda son 30 yılda neoliberal bir çöküş programı yürüten Avrupa Birliği'nin politikaları eleştirildi ve kemer sıkma politikalarıyla İtalya'daki halk sağlığını da çöktürtiklerine vurgu yapıldı.

1 Mayıs 1999'da sınır dışı edilmesi sırasında Avusturyalı polisin öldürdüğü Marcus Omofuma'yı anmak ve devlet ve polis tarafından işlenen ırkçı şiddeti protesto etmek için Viyana Üniversitesi Kampüsü'nde de bir anma yapıldı.

Bu arada Avusturya'da işsizlik rekor düzeyde seyrediyor. 600 bin işçi işini kaybetti ve 1,2 milyon kişi kısa çalışma kapsamında çalışıyor.

İsveç'te Sosyal Demokrat İşçi Partisi ve İşçi Sendikaları Federasyonu (LO) 1 Mayıs kutlamasını medya üzerinden yapılan konuşmalarla gerçekleştirdi. Sol Parti de "İş güvencesi" ve "Herkesin konut" talebiyle yine sanal ortamda düzenlediği kutlamada, salgının özellikle yoksul mahallelerde yaşayan işçi, emekçi ve göçmenleri vurduğunu, tekeli kapitalistlerin aşırı kâr hırsından korona sırasında bile vazgeçemediklerini söyledi.

Volvo'nun 20 bin çalışanını zorunlu izne ayırdığını, bu işçiler için devletten para aldığını ve 12 milyar kronu hisse senetleri sahiplerine kâr olarak dağıtacağını, Sol Parti'nin buna karşı çıkması üzerine şirketin bunu durdurmak zorunda kaldığını söyledi.

Stockholm'de Komünist Parti ve Devrimci Komünist Gençlik, "Hisse senetleri sahiplerini değil işi kurtar", "Özel hastaneleri kamulaştır", "Dayanımcı bir toplum" şiarlarıyla, yaklaşık 40 kişiden oluşan bir grupla gösteri yaptı. Grup İspanya'da Franko faşizmine karşı mücadelede yaşamını yitiren İsveçli savaşçılar için dikilen anıta güller ve karanfiller bıraktı ve tek sıra halinde Çav Bella ve Avusturya İşçi Marşı eşliğinde 1 Mayıs sloganlarıyla yürüyüş yaptı.

Bir başka grup kızıl bayraklar taşıdıkları bisikletlerle konvoy oluşturarak 1 Mayıs'ı kutladı.

Çin'de halk 1 Mayıs'ta maske takarak sokağa çıktı. 1 Mayıs diğer senelere göre oldukça sakin ve sıkı önlemler altında kutlandı.

Rusya'da her yıl 1 Mayıs'ta yürüyüş düzenlenen Kızıl Meydan, bu yıl Covid-19 salgını nedeniyle boş kaldı. 1 Mayıs İnternet ortamında gerçekleşti. Rusya Federasyonu Komünist Partisi (KPRF) çevrimiçi bir 1 Mayıs konferansı düzenledi.

Moskova'daki Kremlin, Rusya Devlet Başkanlığı, Rusya Hükümeti ve Moskova Belediye Başkanlığı binaları önünde tek kişilik eylemler gerçekleştirildi. Pankartlarda kapitalizm karşıtı sloganlar ile sosyalizm vurgusu yer aldı.

Küba'da devrimden bu yana her yıl milyonlarca işçi ve emekçinin doldurduğu alanlar koronavirüs salgını nedeniyle bu kez görkemli kutlamalara sahne olmadı. 1 Mayıs, yetkililerin yönlendirmesiyle evlerde ve işyerlerinde kutlandı. Evlerin balkonları, mahalle araları, işyerleri pankartlarla ve Küba bayrakları ile donatıldı.

Çevrimiçi gösteriler de gerçekleşti. Buradaki konuşmalarda Küba'da 1 Mayıs "Beyaz Önlüklüler Ordusu" olarak anılan sağlık emekçilerine adandı.

İtalya'da başta Roma olmak üzere çok sayıda kentte küçük gruplar 1 Mayıs'ta sokaklara çıktılar.

Ülkenin en büyük sendikaları İnternet üzerinden canlı müzik yayını yaparken, Roma'da sol parti Potere al Popolo çalışanları, "İşçileri savunursak her şey yoluna girecek" pankartı açarak, koruma ve güvenlik ekipmanlarının olmadığını bildirdiği bir çağrı merkezi önünde eylem yaptı.

Napoli'de ise yine Potere al Popolo, Confindustria olarak bilinen İtalya Sanayi Genel Konfederasyonu önünde eylem yaptı. Hala üretim yapan fabrikalardaki

işçilerin korunması ve COVID-19 nedeniyle işini kaybeden herkes için acil durum ve temel gelir talebini dile getirdi.

Lojistik çalışanları da "Eğer çalışmak zorundaysak greve gideriz" pankartıyla sokaktaydılar.

Finlandiya'da, 1 Mayıs'ta genellikle on binlerce insanın katıldığı geleneksel bahar pikniği yerine bu yıl sanal toplantılar yapıldı.

Polisin grup büyüklüğünün on kişiyi geçmemesi gerektiğini kesin olarak gözlemlediği 1 Mayıs, Helsinki'nin pazar meydanında kutlandı.

Güney Amerika'da 1 Mayıs ağırlıklı olarak evlerde ve balkonlarda kutlandı. 1 Mayıs Arjantin, Brezilya, Kolombiya, Venezuela ve Meksika'da geçmiş yıllara göre daha sakin kutlandı. İşçi ve emekçilerin talepleri sosyal medyadan dile getirildi.

Güney Afrika'da bu yıl sokaklarda 1 Mayıs gösterileri gerçekleşmedi. Polisin sokağa çıkma yasağı vardı ve hükümet, polisin yanında 73 bin askeri de devreye sokarak sokağa çıkma yasağını korumakla görevlendirildi.

Nepal'de CPN (Nepal Komünist Partisi-Maoist Devrimci) yaptığı açıklamada Nepal'de sıkı sokağa çıkma önlemlerin sürdüğünü ve her türlü toplantı ve yürüyüşün yasak olduğunu, insanların evlerinde kalmaya zorlandıklarını ve bu koşullarda 1 Mayıs gösterilerinin gerçekleştirilemediğini bildirdi.

Şili'de işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü ülke çapında hükümete karşı protestolarla gerçekleşti. Barışçıl başlayan gösterilerde Şili işçi ve emekçileri gerekli fiziksel mesafeyi koruma konusunda hassas davrandılar. Ama Şili'nin azgın faşist polisi yürüyüşçülere bu kez de vahşice saldırdı ve onlarca kişiyi gözaltına aldı. Saldırıya gerekçe olarak mitinglere 50'nin üzerinde kişinin katılmış olması belirtildi.

İran işçi ve emekçileri de molla rejimin tüm şiddetine rağmen 1 Mayıs'ta sokağa çıkarak gösteri düzenledi. Tahran'daki otobüs şoförleri birliğinin yanı sıra öğretmenler ve emekli örgütleri protesto çağrısında bulunmuştu. Başkentte meclis önünde yüzlerce insan toplandı. Toplanan emekçilere azgınca saldıran polis 50'nin üzerinde göstericiyi tutukladı, saldırıda yaralananlar oldu.

Tüm siyasi tutsakların serbest bırakılması, asgari ücretin arttırılması ve emekli maaşının en az 7 milyon Tuman yükseltilmesi şiarlarının yazılı olduğu pankart ve dövizler taşındı. Ayrıca kadın erkek eşitliğinin yanında İran'da yaşayan tüm uluslardan halklar için eşit haklar talep edildi. Yabancı göçmen işçilerle İranlı işçiler için eşit hak talepleriyle milliyetçilik ve ırkçılık protesto edildi.

Paris'te yasaklara rağmen 1 Mayıs

Fransa'da işçi sınıfının uluslararası birlik mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ta, koronavirüsün yayılmasını engelleme adına uygulanan OHAL yasalarıyla her türlü eylem ve etkinlik yasaklanmıştı. Sendikalar işçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta evde kalma, sosyal medya üzerinden ve kapı, pencere ve balkonlarda döviz ve pankartlarla kutlama çağrıları yapmıştı. Sendikaların evde ve sosyal medya üzerinden kutlama çağrısı büyük ölçüde karşılık bulsa da Paris ve birçok banliyölerinde işçi ve emekçiler "öfkemizi eve kapatamayacaksınız!" şiarlı çağrılarla yasağa rağmen 1 Mayıs'ta sokağa çıkmayı tercih etti, sermaye ve Macron yönetiminin yasaklarını tanımayarak eylemler düzenledi.

Paris'te ilk eylem sabah saat 10.00'da Grev ve Direnişlerle Dayanışma Komitesi (GDDK) tarafından Republique Meydanı'nda gerçekleştirildi. Eylem öncesi kolluk güçleri polis ve jandarmanın onlarca araçla konuşlandığı meydana, resmi/sivil yüzlerce kolluk gücü de eylemlere saldırı için hazır edilmişti.

GDDK bileşenleri bu baskıya rağmen koronavirüs tedbirleri alarak pankart ve dövizlerle eylem yaptı. "En büyük virüs kapitalizm, tek aşı sosyalizm!", "Hayatlarımız ya da onların kârları!", "Kapitalizm öldürür!" şiarlarının yazılı olduğu pankart ve dövizler taşındı. Polis de eyleme saldırmakta gecikmedi. Saldırıya sloganlarla cevap veren devrimcilerden 5 kişi işkenceyle gözaltına alındı. 20'ye yakın kişi de gözaltına alındı. 20'ye yakın kişi de gözaltına alındı.

yakın kişinin katıldığı eylemde herkesin birer birer sokak izin belgeleri kontrol edilerek neredeyse herkese izinsiz gösteriye katılmaktan ceza yazıldı.

GDDK iki hafta öncesinden saat 10.00 için Republique Meydanı'na eylem çağrısı yapmıştı. GDDK'nın günler öncesinden yaptığı çağrı ve kitlelerin sokağa çıkmasından duyduğu korku sermaye hükümetini o kadar tedirgin etmiş ki yüzlerce kolluk gücü eylemin ardından saatlerce Republique ve çevresinden ayrılmadı. Eylem RT televizyonu, Reuters, Revolution Permanent ve değişik ulusal ve uluslararası basın tarafından da izlenirken basın çalışanları da polis tacizine maruz kaldı.

BANLİYÖLERDE DE POLİS TERÖRÜ

GDDK'dan ayrı olarak "Paris Devrimci 1 Mayıs Platformu" da Republique Meydanı'nda saat 14.00'te eylem yapacaktı. Fakat sabahki polis saldırısının ardından bu eylemi iptal eden Platform, Paris banliyölerinden Evry, Creil, Meulan, Pierrefitte Villiers Le Bel'de yerel sembolik eylemler gerçekleştirdi.

Paris ve banliyölerinde de semt ve mahallelerde kurulan yerel 1 Mayıs inisiyatifleri eylemler düzenledi. Saat 13.00'te Montreuil'e yapılan çağrı için polis sokakları abluka altına aldı ve kitlelere dayatmalarda bulunarak terör estirdi. Bölgeye yüzlerce polis yığılırken sokaklarda yoğun kontroller ger-

çekleştirdi, birçok kişiye ceza kesildi. Yardıma muhtaç yaşamak durumunda kalanlara destek veren, Paris ve çevresinde faaliyet yürüten insani yardım kuruluşu "Brigades de Solidarité Populaire-Halk Dayanışma Tugayları" çalışanları da polisin saldırısına maruz kaldı. Yardım için sırada bekleyen insanlara polis azgınca saldırıda bulundu.

Bunların dışında, sembolik eylemler de yaşandı. CGT sendikasında örgütlü bir grup işçi Bastille Meydanı'na pankartla çıktı. Ayrıca Paris 18. bölge ve 20. bölge belediyesi önlerinde de 1 Mayıs'ı sokakta kutlamak isteyen işçi ve emekçiler eylemler yaptı.

PANTİN'DE YÜRÜYÜŞ

93. bölge Pantin'de ise akşam saat 20.00'de 100'e yakın sarı yekekli ve değişik mesleklerden işçi-emekçi korsan 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirdi. Bir saat boyunca Pantin sokaklarında sloganlar ve coşkulu marşlarla dolaşan eylemcilere pencere ve balkonlardan slogan ve marşlarla eşlik edildi. Eylemciler binalardan selamlanırken, sokaklardan geçen araçlar da klaksonlarla desteklerini sundu. Enternasyonal Marşı söylenerek bitirilen eylemde polis yürüyüşü arkadan araçla takip etmekle yetindi. Sarı Yekekliiler Pantin oluşumu yasaklı korona günlerinde daha önce de korsan yürüyüş gerçekleştirmişti.

İsviçre'de 1 Mayıs

BASEL'DE KİTLESEL, DEVRİMCİ VE COŞKULU 1 MAYIS

Bu yıl olağanüstü koşullarda karşılanan 1 Mayıs, İsviçre Basel'de aralarında BİR-KAR'ın da bulunduğu İsviçreli ve Türkiye'li devrimci gruplarca oluşturulan "Devrimci 1 Mayıs Platformu" tarafından kitlesel katılım ve coşkuyla kutlandı. Gelenekselleşen ve kurumsallaşan Devrimci 1 Mayıs Platformu, hazırlık çalışmalarına önceden bir dizi toplantı örgütleyerek başlamıştı. Bu çerçevede ortak bir çağrı bildirisi hazırlanmış ve dağıtılmıştı. Miting ve yürüyüş haberi ayrıca sosyal medya etkili kullanılarak kamuoyuna duyurulmuştu.

1 Mayıs günü saat 14.00'da Klybeckstrasse'nin çeşitli noktalarında toplanmaya başlayan kitle, çeşitli grupların pankartlarını açması ve coşkulu sloganları haykırmasıyla birlikte başlamış oldu. Caddenin birçok noktası önceden duvarlara asılan pankartlarla süslenmişti. Miting düzeninde başlayan ve nispeten uzun süren toplanma yerindeki etkinli-

ğin ardından yürüyüşe geçildi. Örgütleyicilerin de beklemediği bir kitleselliğin sağlanmasıyla coşku daha da yükseldi. Balkonlarda ise dayanışmacı tepkilerle eyleme katılım sağlandı.

Dreirosenbrücke'den itibaren coşkulu sloganlarla başlayan yürüyüş izinsiz olmasına ve kentin en merkezi caddelelerinden geçen uzun bir güzergah kullanılarak yürünmesine rağmen polisin hiçbir müdahalede bulunmaması dikkat çekti. Korona koşullarında küçük grupların bile bir araya gelmesine müsaade etmeyen

polisin 500 kişiyi aşkın bir kitlesellelikle yapılan eyleme müdahale etmemesi, kitleselliğin yanı sıra bir dizi başka faktöre bağlı yorumlansa da Basel'de Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun kazandığı mevziyle ve 1 Mayıs'ın kutlanacağına ilişkin ortaya konulan kararlılıkla da açıklanabilir.

Devrimci marşların ve sloganların coşkuyla haykırıldığı yürüyüşe İsviçreli sol akımların ve anti-faşist grupların hemen tümüyle gençlik kitlesinden oluşan güçlü katılımı dikkat çekti. Türkiye'li sol gruplardan Halk Cephesi, MLKP, SYKP, Partizan, TKEP/L, PDD ile Kürt hareketine bağlı kurumlar bayrak ve pankartlarıyla katılım sağladılar. BİR-KAR ise Almanca olarak "Kapitalist sömürüye, işsizliğe ve sosyal hak gasplarına karşı mücadeleye!" pankartıyla yürüyüşe katıldı.

Sendikaların ve liberal kurumların katılım sağlamadığı, korona nedeniyle belirsizliğin yanı sıra korkunun da yaşandığı koşullarda katılımıyla, coşkusuyla, kararlılığı ve içeriğiyle devrimci bir 1 Mayıs kutlaması yapmak, tümüyle Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun başarısıdır.

KIZIL BAYRAK / BASEL

CENEVRE'DE 1 MAYIS EYLEMİ

Koronavirüs salgınının dünya kapitalist sistemini felce uğrattığı bir dönemde 1 Mayıs farklı biçimlerde de olsa dünyanın birçok yerinde kutlandı. 1 Mayıs eylemlerinden biri de İsviçre'nin Cenevre kentinde yapıldı.

Üç büyük sendikanın düzenlediği 1 Mayıs etkinliği, sınırlı bir kitle katılımıyla, saat 11'den 14'e kadar sürdü. Evlerin balkonlarından, pencerelerinden de ısıklık ve alkışlar eşliğinde Enternasyonal marşı seslendirildi.

1 Mayıs etkinliği sırasında sendikalar adına yapılan konuşmalarda, sermayenin yaratmış olduğu krize değinildi ve salgına karşı alınan önemlerin ve açıklanan yardım paketlerinin bir avuç tekelin çıkarları için olduğu vurgulandı.

İşçi ve emekçiler için hiçbir ciddi yardım yapılmadığı söylendi. Şimdiden birçok sektörden sokağa atılan işçiler arasında ciddi yoksulluğun baş gösterdiği aktarıldı. Etkinlik sloganlar atılıp marşlar söylenerek bitirildi.

Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

KIZIL BAYRAK / CENEVRE

Atina'da binlerce emekçi alanlardaydı

Koronavirüs salgını nedeniyle 1 Mayıs'ta alanlara çıkış, bazı istisnalar dışında sembolik sınırlarda kaldı. Pek çok ülkede otoriteler, gösterilere katılımı sınırlayan bir tutum sergilediler. Salgının emekçilerde yarattığı tedirginliğin de katılıma olumsuz etkisi oldu. Buna

rağmen Yunanistan'ın başkenti Atina'da kutlanan 1 Mayıs farklı oldu.

Salgını fırsat bilen sendikal bürokrasi, bu yıl birçok ülkede alanlara çıkmaktan uzak durdu. Kimi ülkelerde ise sembolik katılımlı eylemler yapıldı. Yunanistan'da ise sendikalar işçi sınıfının

uluslararası birlik, dayanışma, mücadele günü 1 Mayıs'ı Atina'daki Sintagma meydanında kutlama kararı aldı.

Korona salgınına rağmen Atina'daki kutlamaya binlerce işçinin-emekçinin katılımı dikkat çekti. Aralarında fiziksel mesafe bırakarak toplanan işçiler, emekçiler, gençler meydanı doldurdu. 1 Mayıs'a binlerce emekçinin katılımı, korona salgınına rağmen kitlesel eylemlerin yapılabileceğini gösterdi. Atinalı emekçiler, fiziksel mesafe bırak-

arak maske, eldiven gibi koruyucu araçlar kullanarak nasıl kitlesel bir eylem yapılacağını pratikte gösterdiler.

Eylemi örgütleyen Yunanistan Komünist Partisi ile PAME (Tüm İşçilerin Militan Cephesi) üyeleri, Sintagma Meydanı'nda taleplerini haykırdılar. Krizin faturasını ödememek için 10 yıldan beri mücadele eden işçi sınıfıyla emekçiler, salgına takılmadan alanlara çıkıp yükselttikleri şiarlarla, mücadelenin devam edeceği mesajını verdiler.

Dünyanın aşıyla imtihanı

S. Gül

Dünya ülkeleri covid-19 salgını karşısında bağışıklık sağlayacak aşı bula bilmek için çalışmalarına hız vermiş durumdayken, çoğu çocuk binlerce insanın önlenebilir hastalıklardan dolayı hayatını kaybetmesi hız kesmiyor. Kızamığın aşısı 1970'lerden itibaren yapılıyor fakat; sadece 2018 yılında kızamık nedeniyle 140 binden fazla insan yaşamını yitirdi. Geçtiğimiz yıllarda kızamık vakaları pek çok ülkede kritik bir aşamaya geldi. Yoksul ülkelerdeki "olağanlaştırılan" tabloya, gelişmiş ülkeler de eklenerek, kızamık küresel ölçekte bir sorun haline dönüştü. Bilimsel verilere göre bir toplumda aşılama oranı %93'ü aşarsa kızamık vakası görülmez. Bu oran ise her geçen yıl düşüyor. Geçen yılın verilerine göre kızamık vakalarında Afrika'da yüzde 700, Amerika kıtasında yüzde 60, Avrupa'da yüzde 300, Doğu Akdeniz'de yüzde 100, Güneydoğu Asya ve Batı Pasifik'te ise yüzde 40 artış gözlemlendi.

Son yıllarda aşı karşıtlığının tırmanışa geçtiği bilinmektedir. Nitekim Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), aşı karşıtlığını 2019 yılı için küresel ölçekteki tehditlerinden biri olarak tanımladı. Aşı karşıtlığı denildiğinde ise akla ilk olarak dini referans alan toplum kesimleri geliyor. Örnekler bu durumu destekler nitelikte. Mesela geçtiğimiz yıl ABD eyaletlerinde patlak veren kızamık salgınlarının aşırı dinci ortodoks mahallelerinde yoğunlaştığı görüldü. Peki, önlenebilir hastalıklardan ölenlerin sorumluluğu tek başına aşı karşıtlarının eğilimlerine yüklenebilir mi? Aşı karşıtları içerisinde dini referanslarla hareket edenlerin yanı sıra ilaç şirketlerine ve aşıların meta olmasına karşı çıkan kesimler de yer alıyor. Binlerce insanın ölümüne yol açan ve salgınları tetikleyen aşılamadaki düşüş, tıpkı Covid-19'la mücadelede sorunun bireysel tedbirlere indirgenemeyeceği gibi, ailelerin tercihleriyle de açıklanamaz. Zira, sorunun temelinde toplumun ihtiyaçlarını değil de kendi karlarını öncelik haline getiren, yatırımlarını buna göre yapan ve yaygın aşılamayı yapmanın koşullarını yaratmayan konumdaki kapitalist devletler bulunmaktadır. Bu nedenle önlenebilir hastalıklar nedeniyle yaşanan ölüm ve salgınların temel nedeni yine kapitalizm olmaya devam etmektedir.

Temel hak ve özgürlükleri boğan, din-

sel-gerici referanslara daha fazla ihtiyaç duyan günümüz kapitalist devletlerinde toplum sağlığı için temel önemdeki bağışıklama işi "bireysel özgürlük" alanına terk edilmektedir. Çocuklar için hayati önemde olan ve binlerce çocuğun ölmesini engelleyen aşılamaya anne-babaların tercihlerine bırakılmaktadır. Dinsel gericiğin tırmanışa geçtiği günümüzde, aşı karşıtlığı kendisine bulduğu çok fazla dayanakla sayılarını da bir hayli yükseltmekte hiç sıkıntı yaşamamaktadır.

Aşılamaya, hastalıklara karşı bağışıklamada en güçlü ve en az maliyetli bilimsel yöntemlerden biridir. Sağlık alanının kapitalizmin ihtiyaçlarına terk edilmesi sonucu aşılamaya da bundan nasibini almış, pek çok ülke aşı üretimine son vermiş ve aşı olmayı zorunluluk olmaktan çıkarmıştır. Özel sektöre bırakılan sağlık alanında aşılamaya kârlı görülmemektedir. Sermaye tarafından kârlı olmayan bu alanın gözden çıkarılmasına dini referanslar eşlik etmekte ve toplumun sürekli artan bir kesimi ücretsiz olmasına rağmen bulaşıcı hastalıklar için aşılanmayı reddetmektedir. Aşının kamusal bir hak ve toplum sağlığı için zorunluluk olmaktan çıkarılmasına devlet yetkilileri her fırsatta özel çabalarla destek vermekte, "toplumun geri kalmış kesimlerine" atfedilen aşı

karşıtlığı eğilimleri bilinçli, sistematik çabalarla güçlendirmektedirler. Hatırlanırsa, 2009 yılında dönemin başbakanı Recep Tayyip Erdoğan domuz gribi aşısı üzerinden, aşı yönteminin isteğe bağlı olmasını savunmuştu. Böylece kişilerin aşı uygulanmasıyla dirençlerinin artırılması ve toplum sağlığına dönük devlet sorumluluğu kişilerin tercihine indirgenmişti. Halihazırda bu yöndeki adımlar benzer açıklamalarla sürekli olarak güçlendirilmekte, temellendirilmeye çalışılmaktadır.

Bugün pek çok ülkede hastalıklarla mücadelede çok etkili bir yöntem olmasına karşın aşılamaya önemi hususunda toplumda farkındalık yaratılmaya çaba harcanmamaktadır. Özelleştirilen sağlık hizmetlerinde performansla dayalı çalışmaya koşulan sağlık çalışanlarıyla toplum arasında kopukluklar yaşanmaktadır. Sağlık hizmeti topluma giden değil, başvuruya dayalı hale getirilmiş durumdadır. Aşılamaya dönük yaptırımların olmaması da aşılamadaki düşüşün nedenleri arasındadır. Aşı zorunluluğu ancak pandemik boyutlara vardığında gündeme gelmekte ve yine sınırlı kalmaktadır.

Geçtiğimiz yıllarda yükselişe geçen ölüm oranıyla birlikte, tüm dünyayı

etkileyen Covid-19 salgını aşının önemini ve yokluğunda dünya için ciddi bir risk oluşturduğunu bir kez daha ortaya koymaktadır. Buna rağmen, Covid-19 nedeniyle, hükümetlerin önleyici kitlesel bağışıklama kampanyalarını erteleme eğilimi içinde olduğu görülmektedir. DSÖ ve UNICEF şimdiden, ülkelerin Covid-19 salgını sürecinde rutin bağışıklık sistemlerini eksiksiz uygulaması gerektiği üzerine uyarılarda bulunmaktadır. Yetersiz sağlık hizmetlerinin pandemi sırasında çöküş içerisine girmesi, sağlık personelinin azlığı, tıbbi malzemede sınırlılık ya da ulaştırılmasındaki kesintiler aşı ve gerekli ilaçlara temini aksatmaktadır. Afrika, Asya ve Ortadoğu'ya önlenebilir hastalıklar için gerekli ve hayat kurtaran aşı ve ilaçların gönderilmesinin kesintiye uğraması söz konusudur. Covid-19 için aşı çalışmalarına hız verilirken, var olan aşılamadaki eksiklikler ve buna bağlı ölüm ve salgın ihtimali kabul edilemez bir durumdur.

Bu durum, kapitalizmin vahşetini özetlemekte; hastalıklar ve salgınlardan daha çok kapitalizmin işleyiş ve kâr yasalarının en temel sağlık sorunu olduğunu bir kez daha göstermektedir.

Yaktıkları kızıl meşale yolumuzu aydınlatıyor

6 Mayıs 1972 yılı takvim yaprakları-na devrim davası uğruna tereddütsüzce ölümü göğüsleyen 3 yiğit devrimcinin di-renişi kaydedildi. 48 yıl önce bu üç yiğit devrimci, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan darağacına karşı cüretle yü-rüdüler. Bu topraklarda düzen ve devrim arasındaki kıyasıya mücadele onların bu yürüyüşü ile bir dönüm noktasına ulaştı.

O tarihsel kesitte, sermaye düzeninin sömürü ve baskısına karşı toplumsal mücadele grevlerle, direnişlerle ve toprak işgalleri ile dalga dalga büyüyordu. Burjuvazi ve işçi sınıfı arasındaki onulmaz çelişkiler derinleşirken, '68 baharında tüm dünyada esen devrimci rüzgâr, kitlelerde on yıllardır biriken öfkeyi açığa çıkarmıştı. Köylüler toprak işgalleri, işçiler fabrika direnişleri, öğrenci gençlik Dolmabahçe'de 6. Filo'yu denize döktükleri zirve noktasına ulaşan eylemleri ile emperyalist kapitalizmin ve işbirlikçilerinin saldırı politikalarına karşı direnişteydi. 15-16 Haziran 1970 büyük işçi direnişi sermaye devletinin kâbusu oldu. 12 Mart 1971 darbesi ile sermaye devletinin faşist saldırganlığı dizginlerinden boşaldı. Bir tarafta yükselen ve düzen sınırlarını zorlayan sosyal mücadele vardı. Diğer tarafta ise bu sosyal uyanışın politik önderliğini yapan TİP çizgisindeki parlamentarizmden ve sosyal reformizmden koparak devrim yolunu seçenler. Düzeninin icazet alanında ve onun gediklerinde politika yapmayı esas alan çizgiden kopuş, devrimci çıkışın temeli oldu. Denizler THKO'yu kurarak Türkiye'deki toplumsal mücadelenin dengelerini devrimci iktidar mücadelesi lehine çevirdiler. THKO

kadroları Mahir Çayan ve İbrahim Kaypakkaya ile birlikte 71 Devrimci hareketinin öncü devrimcileri olarak parlamen-tarizmden ve reformizminden devrimci kopuşun öncüleri oldular.

Emperyalizme göbekten bağlı olan sermaye iktidarı, efendilerinin emirleri doğrultusunda bu devrimci çıkışın sosyal uyanış halindeki işçi ve emekçilerle buluşmasının önüne geçmek için kollarını sıvadı. Grev hakkını söküp alan, ekonomik, sosyal, siyasal yıkıma ve uşaklığa karşı ayağa kalkan, NATO gibi emperyalizmin temel kurumlarını hedefe alan, 15-16 Haziran'da örgütlenme hakkı için barikatlara dayanan, üniversiteleri direniş alanına çeviren sosyal hareketin devrimcileşmesi tehlikesi, faşist saldırganlığı dizginlerinden boşalttı.

48 yıl önce 12 Mart faşizmi sermaye iktidarının bekası için katliamcı devlet geleneğinde önemli bir sayfa açtı. Devrimci irade, o andan itibaren idam sehpaları ve Hitler faşizmine rahmet okutan zorbalıklar ile sınanacaktı. Denizleri eli kanlı sermaye devleti adına idam sehpasına çıkaran Ali Elverdi ve düzenin tüm cellatları, onların şahsında devrimci kurtuluş umudunu boğmaya amaçlamışlardı. Ancak Denizler Nurhak'ta ve Kızıldere'de ölümü tereddütsüzce göğüsleyen THKO ve THKP-C kadroları gibi, devrim davasını son nefeslerine kadar savundular. Amaçları devrimci hareketi henüz filiz halindeyken ezmekti. Ancak yenilen 12 Mart darbeci cellatları şahsında sermaye düzeni oldu. İdam sehpasını Deniz Gezmiş 'Yaşasın Marksizm-Leninizm! Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği!', Yusuf Aslan 'Siz-

ler, bizi asanlar şerefsizliğinizle her gün öleceksiniz. Biz halkımızın hizmetindeyiz.' ve Hüseyin İnan "Ben şahsî hiçbir çıkar gözetmeden halkımın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştım. Bu bayrağı bu ana kadar şerefle taşıdım. Bundan sonra bu bayrağı Türk halkına emanet ediyorum." haykırılarıyla karşıladılar.

Denizler "Yaşasın işçiler, köylüler ve yaşasın devrimciler. Kahrolsun faşizm" diyerek cellatlarının suratlarına inançlarını bir tokat gibi fırlattılar. Onların devrim davasına bağlılıkları ve baş eğmez duruşları düzene karşı başkaldırının manifestosu olarak tarihe yazıldı.

Bugün emperyalist kapitalizme karşı izlenmesi gereken devrimci tutum, onların şahsında yaşatılıyor ve onların isimleri ile sembolize ediliyor ise, bu onların düzenden devrimci kopuş iradesi göstermelerinin bir sonucudur. Denizler ve 71 devrimci hareketinin diğer önderleri, sermaye düzenine karşı devrimci kavgada tüm yaşamlarını devrim ve sosyalizm mücadelesine adanarak devrimci kimlik ve militanlığın temsilcisi oldular. Denizlerin 48 yıl önce yaktığı kızıl meşale, kuşaktan kuşağa devredilerek bugünlere kadar sönmeden yolumuzu aydınlattı. Bugün bizlerin elinde yanmaya devam eden bu meşaleyi geleceğe taşımanın tek yolu var: Devrim davasını her zamankinden daha güçlü omuzlamak! Bugün onların ve onlardan sonra devrim-sosyalizm davasında ölümsüzleşenlerin ideallerini gerçek kılabilmek ise işçi sınıfının devrimci bayrağını kapitalizmin burçlarına dikmekle mümkün olacaktır.

İstanbul'da 6 Mayıs anmaları

Denizler Esenyurt'ta yapılan etkinliklerle anıldı. Esenyurt Nazım Hikmet Parkı'nda yapılan anma Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan şahsında tüm devrimci şehitler için saygı duruşuyla başladı.

Anmaya BDSP'nin yanı sıra yöre dernekleri ve ilerici-devrimci kurumlar katıldı. Saygı duruşunun ardından Denizler için şiirler okundu ve basın açıklaması yapıldı. Yapılan basın açıklamasında şunlar ifade edildi: "Bugün, katledilişlerinin 48. yılında Denizleri anmak için toplandık. Önümüzdeki günlerde ise 2 Temmuz Sivas Katliamı ve Şeyh Bedreddin anmalarını yapmak için bir araya geleceğiz."

Basın açıklamasının ardından sloganlar atılarak eylem sonlandırıldı.

Sarıgazi'de bir araya gelen ilerici-devrimci kurumlar, Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ı katledilişlerinin 48. yılında andı.

Anma programı tüm devrim ve sosyalizm şehitleri anısına saygı duruşu ile başladı. Ardından açıklama okundu. 6 Mayıs 1972 tarihinde 3 yiğit devrimcinin, davaları uğruna tereddütsüzce ölümü göğüslediği belirtilen açıklamada şöyle denildi:

"Bugün 3 Fidani anmak, onların bıraktığı mirası büyütme, onların bıraktığı mücadele bayrağına taşımaktır. Bugün yaşadığımız ekonomik ve siyasal kriz yeni savaşları, emperyalist işgalleri doğururken, milyonlarca işçi-emekçiyi açlık yoksulluk sınırında yaşamaya mahkûm ederken, gençliği geleceksizliğe sürüklerken yürünmesi gereken yolu bizlere gösteriyorlar.

"68 kuşağı devrimcilerinin, sınıfsız, sömürsüz, savaşırsız bir dünya için, sosyalizm mücadelesini büyütme için açtıkları yolda yürümeye devam edeceğiz."

Mayıs ayında şehit düşen tüm devrimcilere atfedilerek bitirilen eylemde sıklıkla "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganları atıldı.

KIZIL BAYRAK / ESENYURT - SARIGAZI

Denizler dört bir yanda anıldı

Sermaye devletinin 6 Mayıs 1972’de idam ettiği devrimci önderler Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan, pek çok ilde yapılan eylem ve etkinliklerle anıldı.

İstanbul’da anma etkinliklerinden öne çıkan alanların başında, dönemin devrimci gençlik hareketinin 6. Filo’yu denize döktüğü **Dolmabahçe** geldi. Devrimci Gençlik Birliği’nin de anma yaptığı Dolmabahçe’deki bir diğer anmayı **gençlik örgütleri** ortak bir şekilde düzenledi. Anma etkinliğine katılanlar salgından kaynaklı fiziki mesafe ve diğer tedbirleri uygularken, kitleyi abluka altına alan polis kurallara uymadığı gözlemlendi.

Saygı duruşu ile başlayan anmada gençlik örgütleri adına yapılan açıklamada kapitalist-emperyalistlerin saldırganlığının sürdüğüne dikkat çekilerek şunlar söylendi:

“Bugün burjuvazinin devleti kendi sınıf çıkarları doğrultusunda örgütleniyor. Siyasal ve ekonomik krizlerden baskı ve şiddetle kurtulmaya çalışıyor ama çabaları nafile. Nasıl ki Denizler bu topraklara anti-emperyalist mücadeleyi kazıdırlarsa, Amerikan 6. Filo’sunun döküldüğü denizde bugünün kan emicileri de yerlerini bizlerin mücadelesiyle bulacaktır.”

Konuşmanın ardından denize Üç Fidan anısına karanfiller bırakıldı.

Emek Partisi (EMEP) Gençlik Meclisi de Dolmabahçe’de anma etkinliği düzenledi.

zenledi. Saygı duruşunun ardından meclis adına Metekaga Yıldırım konuştu. Yıldırım konuşmasında “Onları asanlar, idam ipini boyunlarına geçirenler Denizleri asmak çözüm olur sanıyorlardı ancak beklentileri yerle bir oldu! Denizler 48 yıldır yüzlerce binlerce gencin adında, mücadelesinde, kararlılığında, cesaretinde yaşıyor, yaşamaya da devam edecek” dedi.

İstanbul Kadıköy’de akşam saatlerinde anma gerçekleştirildi. Süreyya Operası önünde HDP, ESP, Devrimci Parti, Kaldıraç tarafından düzenlenen anmada ortak açıklama okundu. Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan’ın anıları önünde saygı ile eğildikleri, ideallerine bağlılıklarını yineledikleri ifade edildi. Basın açıklamasının devamında şu sözlerle verildi:

“Şimdi bu bayrağı daha yükselede dalgalandırma zamanı. Ezilenleri yok sayan, geleceksizliğe mahkum eden düzene karşı devrimin ve sosyalizmin bayrağını, üç fidanın, Mahirlerin, İboların, Mazlumların bayrağını zafere ulaştırma zamanı. Üç Fidan’a sözümüz budur. Biz kazanacağız.”

Anmada “Deniz, Yusuf, Hüseyin! Sürüyor sürececek mücadelemiz!” ve “Devrim şehitleri ölümsüzdür!” sloganları atıldı.

Dersim’de Sanat sokağında yapılan anmayı EMEP, HDP, ESP, CHP, SGDF, Par-

tizan, SMF ve Dersim Barosu gerçekleştirdi.

Saygı duruşunun ardından Denizler için konuşmalar yapıldı. Anma etkinliği konuşmaların ardından Metin Kahraman’ın söylediği türkülerle bitirildi.

Diyarbakır’da SGDF ve ESP, Denizleri anma etkinliği gerçekleştirdi. Saygı duruşunun ardından ESP ve SGDF adına konuşmalar yapıldı.

Manisa Emek ve Demokrasi Platformu, Manisa Eğitim Sen binasında açıklama yaparak Denizler’i andı. Platform adına açıklamayı Eğitim Sen Şube Başkanı İsmail Şener okudu.

Adana’da EMEP Adana İl Örgütü ve Adana Emek Gençliği, il binasında açıklama yaparak Denizleri andı. Açıklamayı Emek Gençlik üyesi Adnan Karataş yaptı.

İnsan Hakları Derneği (İHD) İskenderun Şubesi, şube binasında açıklama yaptı. Açıklamayı İHD İskenderun Eşbaşkanı Ayten Kılınç okudu.

İzmir’de çeşitli ilçelerde yapılan etkinliklerin yanı sıra İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde açıklama yaptı. Açıklamayı İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri adına Hülya Ulaşoğlu okudu.

Ayrıca Gebze, Antalya, Denizli, Çorum, Kayseri, Eskişehir, Balıkesir, Muğla, Mersin, Samsun, Elazığ, Antep, Malatya, Bolu, Bursa, Erzincan, Van ve Rize’de Denizler için anma etkinlikleri yapıldı.

Denizler polis terörüne rağmen anıldı

Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan’ın idam edilişlerinin 48. ölüm yıldönümü vesilesiyle, gençlik örgütleri Karşıyaka Mezarlığı’ndaydı. Mezarlığı saran polisin taciz ve baskılarına rağmen, slogan ve marşlarla devrimci önderler anıldı, mücadelede yaşatılacakları haykırıldı.

Sermaye devleti, korona salgınına öne sürerek, -tıpkı 1 Mayıs’ta yapmak istediği gibi- 6 Mayıs anmasını da engellemek niyetindeydi. Salgınla ilgili gerekli tedbirler alınmasına karşın mezarlığı saran kolluk kuvvetleri “sosyal mesafe” gibi bahanelerle birçok dayatmada bulundular.

Saat 13.00’te anma programını gerçekleştirmek için alanda toplanırken, mezarlığın girişini tutan polis yığını, flamaları ve ozalitleri içeri almadı. Polisin keyfi dayatmalarına, taceze dönüşen üst araması da eklendi. Mezarlığa girildiğinde ise polis, slogan atmamak ve açıklama yapmamak kaydıyla mezara karanfil bırakılabileceği dayatmasını öne sürdü.

Kortej oluşturulduktan sonra gelen 2 gencin korteje katılmasını engellemeye çalışan polis, buna izin vermeyen gençlere saldırdı. 2 genci “GBT’sine bakıp, bırakacaklarını” söylemelerine rağmen, gençler kaçırıncasına gözaltına alındı. Kalan kitle ise sloganlar eşliğinde mezarlığa geçti.

Polis dayatmalarına karşın mezarlık başında basın açıklaması yapılan anma, “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganlarıyla son buldu. Açıklamada polisin göstermiş olduğu keyfi tutum da teşhir edildi. Mezarlıktan çıkarken, Gündoğdu Marşı söylendi.

Anmanın ardından gözaltına alınan iki gencin durumunu takip etmek ve onları karşılamak için hastane yakınlarında tekrar toplanıldı. Gözaltına alınan iki kişi para cezası kesilerek serbest bırakıldı.

KIZIL BAYRAK / ANKARA

DGB Dolmabahçe’de Üç Fidan’ı andı

Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan’ın idam edilişlerinin 48. yılında Devrimci Gençlik Birliği (DGB), Dolmabahçe’de anma gerçekleştirdi.

“Özgürlüğüne ve geleceğine sahip çık, düzene karşı Deniz ol!” şiarıyla gerçekleştirilen anmada yapılan konuşmada, Denizlerin Amerikan emperyalizminin askeri donanması 6. Filo’yu Dolmabahçe’de denize döktükleri hatırlatıldı. Sermaye devletinin 6 Mayıs 1972 tarihinde Üç Fidan’ı asarak işçilerin, emekçilerin, ezilen halkların ve gençlerin devrim mücadelesini bitiremediği vurgulanan konuşmada, dünden bugüne devrim mücadelesinin Asya’dan Avrupa’ya, Latin Amerika’dan

Ortadoğu’ya kadar dünyanın dört bir yanında sürdüğü ifade edildi. Gençliğin de özgürlük ve gelecek mücadelesinin devam ettiğinin altı çizilen konuşmada, emperyalist kapitalist sisteme karşı Deniz olma çağrısı yapıldı.

Konuşmanın ardından başta Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan olmak üzere devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi.

Sonrasında DGB adına basın açıklaması okundu.

Devamında, “Güneşi içenlerin türküsü” şiirinin okunduğu anmada, “Gündoğdu Marşı” hep bir ağızdan söylendi.

Marşın ardından karanfiller denize atıldı. Anmada sıklıkla “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “Emperyalistler, işbirlikçiler, 6. Filo’yu unutmayın!”, “Deniz, Yusuf, Hüseyin, sürüyor, sürececek mücadelemiz!” sloganları atıldı.

https://rantey.org

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

Anti-faşist zaferin 75. yıldönümü...

**Hitler faşizmini sosyalist
Sovyet halkları ezdiler!..**

*Berlin'e orak-çekimli kızıl bayrağı
Sovyet Kızıl Ordu birlikleri diktiler!..*